Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 215
Vineri 18 mai 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R.P.R.

In acest număr:

Pentru asigurarea fondului de sămînță pe anul 1957

Ing. agr. MARIN STANCU
Ministru al Agriculturii

Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn a pus în fața noastră, a tuturor celor care muncim în agricultură, sarcini de mare însemnătate în ceea ce privește transformarea socialistă a agriculturii și creșterea producției vegetale și animale. Insuflețirea cu care oamenii muncii din agricultură au lucrat în campania agricolă de primăvară și succesele dobîndite de ei sînt chezășie că volumul producției agricole prevăzut pentru primul an al noului cincinal va fi realizat.

Experiența de veacuri a țărănimii muncitoare și cercetările oamenilor de știință, verificate și ele de practică, au arătat că un factor hotărîtor în obținerea unor producții mari la hectar, la toate culturile, îl constituie sămînța de bună calitate din soiuri productive, adaptată condițiilor locale de climă și sol.

Preocupîndu-ne de sarcina principală pentru dezvoltarea agriculturii, transformarea ei pe baze socialiste, de mecanizarea și chimizarea agriculturii, avem în același timp datoria să ne asigurăm un fond de semințe superior, fără de care, chiar în cadrul marii gospodării agricole socialiste, nu poate fi vorba de o producție mare la hectar. Nu degeaba înțelepciunea populară a dat la iveală zicala: „Ce semeni, aceea culegi".

Trebuie să recunoaștem că o mare parte din sămînța ce se seamănă nu este de calitate superioară, ea nefiind deci corespunzătoare întru totul condițiilor specifice pedoclimatice în care se seamănă.

In unele regiuni, raioane, gospodării agricole de stat și multe gospodării individuale s-a încetățenit practica dăunătoare de a se recurge în orice condiții la fondul de rezervă al statului. Și aceasta se întîmplă nu numai cînd este vorba de semințele mai grele de produs pe plan local, ci chiar și în cazul semințelor de grîu, orz și ovăz. Din această pricină sîntem nevoiți să facem mișcări de semințe dintr-o regiune în alta, dintr-un raion în altul, dintr-o gospodărie agricolă în alta, — semințe care nu se adaptează ușor condițiilor naturale specifice diferitelor regiuni, raioane, gospodării agricole.

Pentru satisfacerea necesarului de semințe sîntem nevoiți în prezent să importăm cantități importante de semințe, care nu corespund pe deplin și nu pot satisface nevoile concrete ale agriculturii noastre, fără să mai vorbim de cheltuielile mari privind importul acestora.

Este timpul să curmăm lipsurile existente în acest domeniu, să trecem hotărît la muncă pentru a ne asigura din producția proprie sămînța necesară recoltei anului 1957, pentru toate culturile agricole. Incepînd cu 1957, să asigurăm an de an fondul de semințe necesare, din cele mai bune soiuri și de cea mai bună calitate.

Se știe că planta cea mai importantă pentru asigurarea pîinii poporului este grîul, și că el ocupă peste 30 la sută din suprafața arabilă a țării noastre. Trebuie arătat că și în anul acesta s-au înregistrat deficite la sămînța de grîu de toamnă, cu toate că munca pentru obținerea acestei semințe din soiuri raionate este relativ ușoară în comparație cu aceea ce se cere a fi depusă pentru producerea altor semințe. Aceasta în timp ce avem în țară soiuri de înaltă producție, ca A-15, Tg. Frumos 16, Odvos 241, Cenad 117 ș.a.

Alături de grîu, porumbul ocupă cele mai mari suprafețe arabile, peste 3.500.000 ha, iar în 1960 va cuprinde 4.000.000 ha. Această cultură are cea mai mare importanță economică. De producția obținută la cultura porumbului depinde în foarte mare măsură asigurarea bazei furajere și deci dezvoltarea creșterii animalelor și asigurarea unei mari cantități de materie primă agricolă pentru industria alimentară.

Experiența ultimilor ani, rezultatele obținute prin folosirea semințelor hibride de porumb, ne-au convins că sporurile de 20-30 la sută obținute în cultura porumbului hibrid în U.R.S.S., S.U.A. și alte țări sînt realizabile și în gospodăriile agricole din țara noastră. În această privință avem foarte mult de făcut. In primul rînd, se cere o muncă de îndrumare calificată și un control permanent din partea tuturor organelor agricole asupra loturilor de producere a semințelor hibride de porumb, astfel ca în anul 1958 să avem sămînță hibridă pentru semănatul unei suprafețe de cel puțin 1.500.000 ha. In acest scop, gospodăriile agricole de stat și gospodăriile colective trebuie să asigure efectuarea tuturor lucrărilor privind producerea semințelor hibride de porumb și să folosească la maximum sămînța hibridă existentă.

Pentru a ne da seama ce foloase ne poate aduce folosirea semințelor de porumb hibrid, e suficient să arătăm că obținerea unui spor de 4—500 kg la un hectar însămînțat cu porumb hibrid înseamnă peste 1.500.000 tone de porumb în plus pe întreaga țară.

O atenție deosebită trebuie să acordăm asigurării semințelor de in, cînepă, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui din soiurile cele mai productive și mai corespunzătoare necesităților industriale. Așa, de exemplu, este necesar ca sămînța de floarea-soarelui din soiul Vnimk 6540, importată din U.R.S.S. și care întrece cu mult ca producție și procent de ulei soiul cultivat la noi, să fie înmulțită și extinsă pe suprafețe cît mai mari.

Importanța semințelor furajere a fost neglijată ani de-a rîndul, ceea ce a dus la o slăbire a bazei furajere și deci la frînarea dezvoltării creșterii animalelor.

Practica și cercetările în cîmpurile experimentale arată că în condițiile țării noastre se pot produce semințe furajere de cea mai bună calitate: faima semințelor noastre de trifoliene și a altor perene furajere a trecut de mult hotarele țării. Cine nu cunoaște calitatea superioară a trifoiului roșu de Transilvania, a borceagului produs în Bărăgan și Dobrogea, baza asigurării furajelor atît de prețioase pentru animalele de lapte și îndeosebi pentru dezvoltarea normală a tineretului animal de toate speciile?

Pentru introducerea conveierului verde, care asigură masă verde necesară hrănirii animalelor din primăvară pînă-n iarnă, avem nevoie de semințe de bună calitate pentru toate culturile care intră în componența acestuia. Dar în condițiile țării noastre putem și trebuie să producem semințe de plante furajere și pentru export. Să nu uităm că pentru un kg de lucernă, de exemplu, se obține la export o valoare de 8-10 ori mai mare decît pentru un kg de grîu și că deci o producție mare la aceste culturi este nu numai în folosul gospodăriilor agricole producătoare, ci și în cel al economiei naționale în general.

O cultură importantă care dă produse cu felurite întrebuințări este cartoful. Anii trecuți, și chiar în anul acesta, unor gospodării agricole le-a lipsit sămînța de cartofi. Fie că n-au păstrat-o în condiții corespunzătoare, fie că aceasta n-a fost de bună calitate, provenind din cartofi degenerați. Pentru regiunile de stepă știința recomandă metoda plantării de vară a cartofilor care, în afară că asigură o producție sporită, dă și un material bun de sămînță.

In regiunile de deal și de munte orice gospodărie poate să-și asigure cartofii necesari pentru sămînță, cultivînd și păstrînd numai sămînța din soiurile raionate.

In repetate rînduri Comitetul Central al P.M.R. și guvernul au arătat că cel mai mare accent trebuie să punem pe ridicarea producției de legume, fructe, struguri, pentru ca aceste valoroase alimente să se găsească din belșug pe masa oricărui om muncitor. Măsurile de cointeresare materială aplicate de statul nostru au dat un mare avînt legumiculturii, pomiculturii și viticulturii. Totuși, cantitățile de semințe de legume, puieți, butași, sîmburi, vițe și pomi altoiți necesari refacerii și extinderii acestor ramuri ale agriculturii, sînt încă neîndestulătoare. Dacă nu pomenim decît de arpagic — produs pe care îl cumpărăm an de an — și e suficient să ne dăm seama că n-am făcut prea mult în această privință.

Se poate pune întrebarea: avem astăzi condiții pentru ca sarcinile privind asigurarea fondului de semințe să fie îndeplinite? Fără îndoială că da: avem condiții care n-au existat niciodată în trecut și tocmai de aceea, nouă, agronomilor, ne revine în primul rînd răspunderea pentru asigurarea în cel mai scurt timp a fondului de semințe și material săditor corespunzător necesităților mereu crescînde ale agriculturii țării noastre.

(Continuare în pag. a II-a)

Să terminăm grabnic însămînțările, să îngrijim culturile potrivit cerințelor agrotehnice!

Mari suprafețe semănate cu bumbac

In întreaga țară a început însămînțarea bumbacului. Anul acesta numai colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale vor cultiva cu această plantă 127.000 de hectare.

In mai puțin de o săptămînă de cînd a început semănatul acestei culturi a fost însămînțată aproape 61 la sută din întreaga suprafață destinată cultivării bumbacului. Fruntași sînt cultivatorii din regiunea București, unde s-au însămînțat pînă acum aproape 46.000 hectare din cele 74.305 ha. planificate și cei din regiunea Craiova, unde s-a însămînțat aproape 69 la sută din suprafața planificată.

Datorită avantajelor acordate de către stat, producătorii de bumbac au contractat întreaga suprafață cultivată.

★

Hotărîți să obțină în acest an o recoltă de bumbac sporită și de bună calitate, membrii gospodăriei agricole colective „23 August" din comuna Băilești, regiunea Craiova, au început la timp semănatul. Pregătindu-și din vreme terenul, semințele și utilajul, ei au reușit să însămînțeze pînă zilele trecute peste 71 la sută din suprafața destinată culturii bumbacului.

Insuflețiți de exemplul colectiviștilor, numeroși țărani muncitori cu gospodărie individuală au început și ei însămînțatul bumbacului. Printre aceștia se numără țăranii muncitori Dumitru Grigore, Marin Petcut, Marin Ciobanu și alții.

Victor Ristea
corespondent

Muncesc cu sîrguință la întreținerea culturilor

După ce au terminat însămînțarea celor peste 300 de hectare cu culturi de primăvară, colectiviștii din comuna Adămuș, raionul Tîrnăveni, au trecut fără zăbavă la întreținerea culturilor. Prima lucrare pe care au început-o a fost plivitul grîului de toamnă. La această lucrare participă zilnic peste 80 de colectiviști, dintre care cei mai harnici s-au dovedit a fi: Maria P. Cindea, Ana Cindea, Susana Pușcaș și alții.

Pentru a obține în acest an furaje cît mai multe și de calitate cît mai bună, colectiviștii au executat lucrări de îngrijire și pe cele 58 de hectare cultivate cu trifoi și lucernă, distrugînd vetrele de cuscută din culturi.

Aurel Costea
corespondent

Colectiviștii — în frunte

„Buruiana mănîncă din aceeași strachină cu plugarul" glăsuește o veche zicală populară. Adevărul cuprins în cuvintele acestui înțelept proverb îl cunosc cu temeinicie și membrii gospodăriilor colective din satele și comunele regiunii Ploești. De aceea, folosind din plin timpul prielnic, ei desfășoară în aceste zile o muncă însuflețită pentru a executa la vreme și potrivit sfaturilor agronomilor prășitul culturilor de floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, porumb și de alte plante prășitoare. Colectiviștii din comuna Baba Ana bunăoară au terminat prima prașilă la sfecla de zahăr. De asemenea membrii gospodăriei colective din comuna Padina au prășit pînă acum cîteva zile peste 100 de hectare cultivate cu porumb.

O deosebită atenție dau colectiviștii și întovărășiții din această regiune și lucrărilor de întreținere a culturilor de toamnă. Fruntași la efectuarea acestor lucrări sînt membrii gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din raioanele Buzău și Mizil, unde s-au plivit pînă acum sute de hectare cu grîu, orz și cu alte cereale păioase.

C. P.

Să completăm golurile din semănături

Datorită condițiilor de climă din primăvara acestui an în unele regiuni ale țării, ca Timișoara, București, Craiova, Galați și altele, semănăturile de primăvară nu au răsărit peste tot în mod uniform, în așa fel încît să formeze un lan bine închegat, ci prezintă unele goluri.

Prezența golurilor în lanurile de semănături poate pricinui mari scăderi de recoltă. Un hectar semănat cu porumb, de exemplu, care prezintă 20 la sută goluri, în loc să dea o producție de 4.000 kg la hectar, dă numai 3.200 kg.

Pentru a fi înlăturate eventualele pierderi de recoltă, trebuie să se controleze cu atenție, din primele zile după răsărire, lanurile semănate cu porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, bumbac etc., iar în cazul cînd se observă goluri, acestea să fie completate.

Completarea golurilor trebuie să se facă neîntîrziat, în timp de 3 zile de la răsărire. Pentru aceasta, se recomandă să se întrebuințeze semințe sănătoase, curate și din același soi cu care s-a însămînțat lanul inițial. Aceste semințe, înainte de a fi semănate, se țin în apă călduță timp de 24—48 ore. Se cere ca apa să fie schimbată cît mai des. Cu sămînța astfel pregătită, se completează golurile însămînțînd cu sapa, în cuiburi, respectînd adîncimea de semănat cerută de fiecare plantă. La fiecare cuib, se pun cîte 3-4 boabe la porumb, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr și cîte 8-10 la bumbac.

Așa, nu pot constitui un exemplu

Amînînd de azi pe mîine executarea arăturilor și însămînțărilor, membrii gospodăriei colective din satul Țichindeal, raionul Agnita, s-au trezit acum, la jumătatea lunii mai, cu porumbul nesemănat pe nici o palmă de pămînt din cele 50 ha planificate. Consiliul de conducere, în frunte cu tov. Simion Dragoman, președintele gospodăriei, încearcă să justifice această stare de lucruri aruncînd toată vina pe vremea nefavorabilă. Cum se face atunci că la Nocrich, comună megieșă, în aceleași condiții de sol și climă, colectiviștii au terminat de mult însămînțările, iar acum execută lucrările de întreținere a culturilor? E clar, deci, că motivul invocat nu are nici un temei.

Cînd s-a început campania de primăvară în raionul Agnita, S.M.T. Turnișor a trimis la gospodăria colectivă din satul Țichindeal un singur tractor din cele două planificate. Cu acest tractor, au fost arate unele suprafețe de teren pe care s-au însămînțat ovăz, grîu de primăvară etc. Al doilea tractor nu numai că a sosit aici foarte tîrziu, dar, colac peste pupăză, după cîteva zile de lucru s-a defectat pe brazdă, nemaifuncționînd timp de 10 zile. In această situație, firesc era ca membrii consiliului de conducere al colectivei să ia măsuri pentru continuarea însămînțărilor cu atelajele, pe care gospodăria le are în număr mare. Ei, însă, n-au făcut acest lucru, ci au așteptat cu mîinile în sîn pînă cînd cei de la S.M.T. s-or îndura să repare tractorul.

Aceasta nu-i singura cauză a întîrzierii însămînțărilor la colectiva din Țichindeal. In timpul campaniei agricole de primăvară, o serie de colectiviști au lipsit de la lucru, iar unii dintre cei prezenți au făcut treabă de mîntuială.

Față de situația existentă, ce au de făcut membrii acestei gospodării colective? Prin folosirea tuturor mijloacelor ce le au la îndemînă, ei trebuie să termine într-o zi, două, semănatul porumbului pe întreaga suprafață. Dacă nu vor face acest lucru, riscă să piardă recolta. Apoi, cu cea mai mare grabă, vor trebui să treacă la plivitul celor 70 ha de grîu de toamnă, care a început să fie năpădit de buruieni.

Paul Pintea
corespondent

În cîteva rînduri

Tractoristul Ion Nichita de la S.M.T. Podoleni, regiunea Bacău, a lipsit zile în șir de la brigadă, lăsînd tractorul singur pe cîmp.

Lucrările-ai întîrziat,
Lipsind mereu nemotivat
Dar și „recoltă"-i lua puțină
In scurtă vreme la... chenzină!

In plină campanie de însămînțări, inginerul N. Zagorodniuc, de la G.A.S. Murgeni, regiunea Iași, a plecat acasă în satul său natal, din raionul Focșani, folosind una din mașinile gospodăriei.

La Murgeni, e-o ghicitoare:
„Cine lasă-n ziua mare
Colo, la însămînțare,
Muncile, strigînd: „Mă duc"?
(Inginer Zagorodniuc)

Țăranii muncitori din comuna Dobrogostea (codașă la însămînțările de primăvară pe regiunea Pitești) i-au trimis următoarea urare tehnicianei Olimpia Spinulete, care, în loc să-i îndrume, pleacă în fiecare zi la orele 14, în satul ei, la Merișani.

Pentru cum ne-ajuți în muncă,
Tocmai de la... Merișani,
Iți urăm: rămîi acolo
Și acum și... la mulți ani!

AL. RAICU

Un brigadier plimbăreț

Colectiviștii din Tupilați, raionul Piatra Neamț, știu că munca de brigadier a fost încredințată tovarășilor Petrica Leahu și Vasile Dabija.

Cu toate acestea, brigadierul de la a II-a, Vasile Dabija, nu dă colectiviștilor din Tupilați fericita ocazie de a-l vedea printre ei decît foarte rar.

Ne întrebăm: unde se află brigadierul Vasile Dabija și cum își petrece el cele 5 zile lucrătoare din săptămînă? Zicem cele 5 zile, pentru că în cea de a 6-a zi lucrătoare din săptămînă el își face, totuși, apariția în gospodărie și de acolo merge chiar pe cîmp, dar... numai la plimbare. Apoi, povestea se repetă în săptămîna următoare.

Poate că, acasă, tov. Dabija își amintește de angajamentele luate la începutul campaniei de primăvară, cînd într-o ședință a glăsuit:

„Noi, brigada a II-a chemăm la întrecere socialistă brigada I a gospodăriei, în vederea terminării muncilor de însămînțări cu 5 zile mai devreme de termenul stabilit".

Dar cum, oare, ar putea brigada părăsită de el să fie fruntașă? Noi, colectiviștii, ne întrebăm de ce consiliul de conducere al gospodăriei nu ia atitudine față de purtarea brigadierului Vasile Dabija?

Și tot noi, colectiviștii, mai avem o nedumerire: cum își îngăduie socotitorul gospodăriei noastre colective să-i treacă, totuși, zile-muncă brigadierului Vasile Dabija, ca și cum el ar participa în fiecare zi la treabă?

ILIE COLUMBAN
membru în G.A.C. din comuna Tupilați, raionul Piatra Neamț

Prin țara Oașului

1. Tot mai mult au început să fie frecventate bibliotecile sătești din țara Oașului.

In fotografie: Sima Eleonora, responsabila bibliotecii sătești din comuna Certeze, recomandă două cărți interesante cititorilor Maria Mihoc și Vasile Simion.

2. Zi de tîrg în comuna Negrești.

3. In țara Oașului, mai mult ca în oricare altă parte a țării, binefacerile aduse de revoluția culturală se fac simțite din plin. In 1948, 45 la sută din populația Oașului era analfabetă. Astăzi, analfabeți găsești foarte puțini. Atunci nu exista nici o școală de 7 ani. Astăzi sînt 12 școli de 7 ani, 11 școli elementare și o școală medie de 10 ani.

In clișeu: Noua clădire a școlii medii de 10 ani din comuna Negrești, raionul Oaș. Școala este frecventată de 800 de elevi, are internat cu 120 locuri și cantină.

LA PRĂȘIT

Din chinga orizontului, abia se sloboziseră primele raze de lumină. Sus, pe acoperișul cerului, ici și colo, se zărea cîte un nor cenușiu ce brăzda seninul cu mersul lui unduios.

— Pare-se că azi o să avem vreme frumoasă, îi spuse Gheorghe Marian Irinei, nevastă-sa, care pășea alături de el, cu sapa pe umeri, prin glodul drumului. La cîțiva pași în urmă venea mama lui Gheorghe.

Ajunși la marginea parcelei lor de pămînt, își coborîră sapele de pe umeri.

— Dacă nu plouă azi, o să terminăm de săpat pogonul ăsta de sfeclă, își dădu cu părerea bătrîna. Gheorghe, aproape că nici n-o auzi. Se aplecase asupra unui fir de sfeclă și privea cu ochii țintă la el.

...Gheorghe Marian este un gospodar ca mulți dintre locuitorii Șagului. El cultivă sfeclă de mulți ani. Și uneori a strîns recoltă bunicică. Dar niciodată bogată, așa cum dorise. Anul acesta, însă, nădăjduiește să scoată de pe 58 de ari cel puțin 15.000 kg de sfeclă. Pînă acum, a lucrat pămîntul așa cum deprinsese el de la părinți: cu plugul lui, cu vitele lui, cu toate uneltele lui. Insămînțarea o făcea după obiceiurile vechi. Anul trecut, s-a convins că se poate lucra și altfel pămîntul, mai cu rost și cu folos mai mare. Vreo 57 de gospodari ai Șagului s-au asociat cu un an în urmă pentru a cultiva în condiții mai bune sfecla de zahăr. Ei au făcut arăturile cu tractorul, au însămînțat atunci cînd agronomul le-a spus că e timpul potrivit, au aplicat îngrășăminte chimice și, în sfîrșit, au prășit sfecla de cîte ori a fost nevoie. Și ce recoltă au scos! Petre Niclas a strîns de pe 0,72 ha 19.000 kg. de sfeclă, iar Martin Mezgher, de pe aceeași suprafață, aproape 22.000 kg. Țăranii asociați s-au bucurat de o serie de avantaje: Petre Niclas și Martin Mezgher au primit, pe lîngă sămînță, îngrășăminte chimice, credite, cîte 6.000 lei și aproape cîte 150 kg de zahăr pentru cantitățile de sfeclă livrate statului. Gheorghe Marian și-a dat seama că pămîntul cultivat în asociație i-ar putea aduce foloase mai mari. De aceea, imediat după recoltare, el a mers la Nicolae Niclas, președintele asociației, și i-a spus că ar vrea să se înscrie și el pentru anul viitor cu 0,50 ha. După el, au mai venit vreo 22 de țărani. În anul acesta, asociația simplă din Șag are un număr de 80 de membri și o suprafață de 54,23 ha.

În toamnă, tarlaua țăranilor muncitori asociați a fost arată adînc cu tractorul și îngrășată din belșug cu bălegar. În primăvară, terenul a fost bine pregătit, iar cînd vremea s-a încălzit, asociații au trecut de îndată la semănatul sfeclei. Lucrarea au făcut-o cu mașina. Totodată, în pămînt au fost introduse și îngrășămintele chimice. Totul s-a făcut după îndrumările agronomului. Sămînța, pusă de timpuriu în pămînt reavăn, a răsărit repede. Plantele cresc acum văzînd cu ochii. Dar nici buruienile n-au întîrziat să se arate. Ploile căzute din abundență le-au dat vînt. De aceea, țăranii muncitori asociați au trecut la prășitul sfeclei — fiecare pe locul său — încă înainte de a se distinge bine rîndurile semănăturii.

...Acum, Gheorghe Marian stătea nemișcat. I se părea că cele 2 frunzulițe ale firului de sfeclă cresc sub ochii lui. N-a avut timp să stea prea mult pe gînduri, pentru că Irina și mama lui deja începuseră să prășească. Își suflecă mînecile cămășii și prinse vîrtos sapa în mînă. Trupul lui tînăr, nu prea voinic, își contractă toți mușchii. Fața-i smeadă i se lumină. Făcu un mușuroi de țărînă la marginea drumului și apoi, încet, începu să afîneze cu lama sapei porțiunea de pămînt dintre rînduri. Ocolea cu grijă fiecare fir, ca să nu-i taie rădăcinile plăpînde. Nu-i trebui prea mult timp pentru a le ajunge din urmă pe cele 2 femei. Acum, înaintau toți trei deodată. Sapele loveau aproape în aceeași cadență, în pămîntul umed. Din cînd în cînd, cîte unul din ei se apleca și smulgea cu băgare de seamă buruienile crescute lîngă rădăcina plantei. După cîteva ore, ajunseră la capătul de dincolo al pogonului. Prășiseră 9 rînduri. S-au întors prășind alte 9.

După-amiază, vremea se închise. Un fel de fior trecu, parcă, peste cîmp. Din norii plumburii începură să curgă picături mari de apă. Cîțiva dintre țăranii asociați care lucrau alături de lotul lui Marian se traseră la adăpostul carelor, iar alții o porniră către sat. Gheorghe și cele 2 femei parcă nici n-ar fi observat că plouă. Loveau într-una cu tăișul sapelor în pămîntul umed. Ploaia n-a durat însă decît cîteva minute. S-a scuturat un nor și atît. Așa că prășitul s-a putut continua.

Pe nesimțite, umbrele serii au început să se aștearnă. Cei trei au isprăvit cu prășitul. Gheorghe, la marginea drumului, sprijinit cu bărbia în coada sapei, privea cu nesaț rîndurile drepte. Se aplecă din nou asupra unui fir și îl cercetă cu atenție. Tare frumos mai era!

— Hai, Gheorghe, ce tot faci acolo? îi strigă nevastă-sa, care pornise cu bătrîna către sat.

— Ei lasă, c-o să vin, îi răspunse el morocănos.

Se ridică și își puse sapa pe umăr. Cînd să plece, își mai aruncă o dată privirea către pogonul de sfeclă.

P. VOICULESCU

Pentru îmbunătățirea acțiunii de contractare și preluare a laptelui

In multe comune din raionul Snagov, regiunea București, organele locale ale Ministerului Industriei Alimentare care se ocupă cu contractarea și preluarea laptelui de la producătorii agricoli au dobîndit o serie de succese în activitatea lor. Pe primul trimestru al anului în curs au fost încheiate contracte pentru cantitatea de 762.000 litri de lapte, depășindu-se astfel sarcinile de plan. Demn de remarcat este faptul că în multe comune cantitățile de lapte preluate întrec prevederile de plan. Astfel, recepționerii din satele comunei Corbeanca, care și-au depășit sarcinile de plan pe trimestrul I, au reușit să facă același lucru și pe luna aprilie, preluînd pînă acum, pe bază de contract, 27.500 litri de lapte de vacă. Rezultate asemănătoare au obținut și recepționerii din comuna Balotești, care au preluat de la contractanți 22.500 litri de lapte de vacă.

Sînt, însă, comune în raionul Snagov în care munca de încheiere a contractelor pentru livrarea laptelui de vacă n-a fost dusă cu rezultate satisfăcătoare. Așa, de pildă, în comuna Fierbinți, care e planificată la contractări cu 3.800 litri de lapte, n-au fost încheiate contracte decît pentru cantitatea de 1.488 litri, cu toate că în comună există un mare număr de vaci de lapte. De asemenea, în comuna Grădiștea, care e planificată la contractări cu 2.500 litri de lapte, au fost încheiate contracte numai pentru cantitatea de 902 litri, ceea ce înseamnă prea puțin față de posibilitățile comunei.

Slabe rezultate în încheierea de contracte pentru livrarea laptelui de vacă s-au înregistrat și în alte comune din raionul Snagov, printre care se numără comunele Rădulești, Maia și altele.

Faptul că recepționeri ca cei din comunele Corbeanca, Balotești și altele din raionul Snagov au reușit să obțină rezultate dintre cele mai bune la încheierea de contracte pentru livrarea laptelui de vacă se datorește în mare măsură muncii bine organizate și controlului efectuat în vederea respectării obligațiilor contractuale. In primul rînd, secția raională I.C.I.L Snagov și-a respectat obligațiile în ceea ce privește prețul și avansul cuvenit contractanților și a pus la dispoziția acestora, la preț de stat, cantitatea de 35 de vagoane de tărîțe și șroturi.

Lipsuri care trebuie grabnic înlăturate

In acțiunea de contractare și preluare a laptelui de vacă, desfășurată în comunele și satele raionului Snagov, s-au făcut simțite și unele lipsuri, care au stînjenit obținerea unor și mai bune rezultate. Unele comitete executive ale sfaturilor populare comunale au refuzat să vizeze contractele încheiate de I.C.I.L. cu producătorii, motivînd că aceștia trebuie să achite mai întîi sumele pentru A.D.A.S. sau autoimpunere. Așa a procedat comitetul executiv al sfatului popular din comuna Ciolpani și Creața Leșile. Au fost, de asemenea, cazuri cînd animalelor contractanților nu li s-a asigurat pășunea necesară cu toate că acest lucru s-ar fi putut realiza. Țăranului muncitor Emilian Stoica din comuna Rădulești, de pildă, care a încheiat contract pentru livrarea cantității de 600 litri de lapte de oaie, nu i-a fost satisfăcută cererea pentru pășune de către Ocolul silvic Gruiu, care a admis totuși ca pe pășunea Ocolului să pască oile unor producători necontractanți.

Pe de altă parte, organele locale ale Ministerului Colectărilor și ale Ministerului Industriei Alimentare n-au înțeles necesitatea de a colabora strîns în muncă în scopul intensificării acțiunii de încheiere a contractelor pentru livrarea laptelui. Bunăoară, împuternicitul cu colectările al raionului Snagov, Petre Gudin, a dat dispoziții ca producătorii contractanți să achite la început toate cotele de lapte datorate pe întreg anul, și nu la zi, așa cum prevăd instrucțiunile forurilor competente. Primind o asemenea „dispoziție" împuternicitul cu colectările din comuna Creața Leșile, Florea Băițean, a interzis încheierea unor contracte, cerînd ca producătorii respectivi să-și predea mai întîi cotele datorate statului pe întregul an și numai după aceasta să încheie contracte cu I.C.I.L. pentru livrarea de lapte.

Fără îndoială că la lipsuri ca acestea s-a adăugat și slaba activitate a unor recepționeri de la punctele de strîngere a laptelui, care nu s-au străduit să lămurească pe cît mai mulți producători de avantajele de care ei se bucură încheind contracte cu I.C.I.L.-ul.

Pentru îmbunătățirea muncii de contractare și livrare a laptelui, e necesar ca lucrătorii secției raionale I.C.I.L. Snagov să desfășoare o mai temeinică muncă de lămurire în ceea ce privește avantajele de care se bucură contractanții, să popularizeze și să extindă metodele de muncă ale recepționerilor fruntași și să semnaleze la timp greutățile pe care le întîmpină pe teren, făcînd totodată propuneri concrete de îmbunătățire a muncii.

De asemenea, organele Ministerului Colectărilor din raionul Snagov trebuie să întărească colaborarea cu cele ale Ministerului Industriei Alimentare, sprijinind efectiv încheierea de cît mai multe contracte de livrare a laptelui și derivatelor. La fel, comitetele executive ale sfaturilor populare comunale au datoria să dea întîietate producătorilor contractanți la repartizarea pășunelor și să vizeze contractele încheiate de aceștia cu I.C.I.L.-ul. Contractarea și livrarea laptelui constituie o acțiune care trebuie să se bucure de mult mai mult sprijin decît pînă acum din partea sfaturilor populare din raionul Snagov.

RADU SANDU

O preocupare de seamă

Cum ajută cadrele didactice de la institutul nostru gospodăriile colective

Pe lîngă creșterea și pregătirea viitoarelor cadre de ingineri agronomi și zootehniști, corpul didactic al Institutului agrotehnic din Timișoara se preocupă îndeaproape de îndrumarea gospodăriilor agricole colective din regiune pentru ca acestea să obțină recolte bogate, să se întărească continuu din punct de vedere economic și organizatoric. Încă din 1949, cînd în regiunea Timișoara a luat ființă prima gospodărie agricolă colectivă — în comuna Lenauheim — cadrele didactice au sprijinit pe colectiviști, ajutîndu-i să facă din gospodăria lor o unitate fruntașă, dezvoltată multilateral și închegată puternic.

Intreaga muncă de îndrumare se duce după un plan bine chibzuit. La începutul fiecărui an de învățămînt se întocmește un plan de acțiune extrașcolară a cadrelor didactice, prin care fiecare colectiv de catedră are repartizată cîte o gospodărie agricolă colectivă. De obicei, pentru a avea continuitate în lucrările începute în anii anteriori și spre a putea urmări mai îndeaproape rezultatele obținute, același colectiv de catedră îndrumă ani în șir aceeași gospodărie colectivă.

Membrii colectivelor de catedră sînt interesați îndeaproape să-i învețe pe colectiviști să aplice în mod diferențiat pe ogoarele lor cele mai avansate metode agrotehnice, deoarece în felul acesta ei au posibilitatea să introducă în practică metodele științifice și să le verifice în condițiile de producție.

Munca de introducere a metodelor înaintate nu a decurs totdeauna ușor. Uneori, colectiviștii erau neîncrezători cînd se punea problema de a se încerca pe o suprafață mai mare o metodă nouă. Iată un exemplu: în anul 1953, G.A.C. din comuna Giroc a semănat ovăz iarovizat pe o suprafață de numai 2 ha. Abia la recoltare, cînd s-a văzut că plantele au avut o perioadă de vegetație mai scurtă și producția a fost mai mare, s-au convins oamenii de marea eficacitate economică a iarovizării semințelor.

Această experiență a convins și pe alți țărani muncitori colectiviști, care au cerut Institutului lămuriri. De această problemă s-a ocupat îndeaproape tov. prof. Zaharia Samoilă.

In deplasările lor la gospodăriile colective, toți profesorii, conferențiarii și asistenții Institutului agronomic din Timișoara dau însemnate îndrumări practice colectiviștilor. In anul acesta, de pildă, tov. asistent Victor Bidileanu, într-una din deplasările făcute la gospodăria colectivă din Ciacova, a demonstrat practic colectiviștilor cum se face repicatul răsadurilor și alte lucrări din sectorul legumicol. De asemenea, el a îndrumat pe colectiviști să scurgă apa de pe ogoare și să însămînțeze cu ovăz și amestecuri semănăturile de toamnă ieșite slăbite din iarnă.

Tot în primăvara acestui an, tov. asistent [illegible] Oprin i-a sfătuit pe colectiviștii din Recaș să trateze cu D.D.T. semănăturile [illegible] atacate de dăunători.

In anul trecut, îndrumați de tov. asistent Nicolae Sîrbu, colectiviștii din Tolvadia au stropit cu ierbicidul 2,4-D o cultură infestată cu rapiță sălbatică.

Membrii corpului didactic de la Institutul agronomic Timișoara nu se mulțumesc doar cu cercetarea culturilor și recomandarea aplicării unor măsuri imediate. Ei studiază condițiile de microclimat ale fiecărei gospodării și le îndrumă pe acestea spre dezvoltarea anumitor sectoare rentabile. Astfel, tov. profesor Cristache Oprea studiază terenurile sărăturoase ale gospodăriei colective din Tolvadia în vederea ameliorării lor. De asemenea, tov. lector Cornel Dragomir, studiind condițiile de microclimă și sol specifice gospodăriei colective din Dumbrăvița, i-a sfătuit pe colectiviști să cultive vița de vie și le-a întocmit planul de perspectivă al sectorului viticol. In urma îndemnului său, și colectiviștii din Teremia Mare au plantat 10 ha cu viță de vie. De asemenea, la îndemnul specialiștilor veniți de la Institut, colectiviștii din Ciacova au extins culturile legumelor — ramură auxiliară deosebit de rentabilă — și au înființat o livadă de pomi fructiferi de 10 ha.

Numeroase gospodării colective din regiune au primit din partea corpului didactic al Institutului sprijin și în ce privește crearea unor ferme zootehnice și dezvoltarea acestora. Este demn de remarcat sprijinul pe care l-au dat tinerelor gospodării colective în această privință tov. profesor Anatolie Bocancea și tov. asistent Ion Vancea. Ei au studiat împreună posibilitățile la fața locului și au întocmit proiecte de amplasare a fermelor zootehnice de la 7 gospodării agricole colective din regiune. La dezbaterea acestor proiecte, organizată la Facultatea de zootehnie, au participat președinți ai gospodăriilor colective, brigadieri zootehnici, numeroși colectiviști, precum și o parte din studenții facultății.

Legătura permanentă cu producția și grija pentru întărirea și dezvoltarea sectorului socialist din agricultura regiunii au o mare însemnătate pentru cadrele didactice ale Institutului, deoarece această legătură contribuie la îmbunătățirea continuă a conținutului lecțiilor predate și, totodată, ajută la pregătirea în mai bună măsură a noilor absolvenți care vor merge să îndrume în producție țărănimea muncitoare.

ION BRICI
conferențiar
Institutul agronomic Timișoara

Cooperativa de credite și economii Iozsef Attila din comuna Miercurea-Nirajului, raionul Tg. Mureș, a împărțit de curînd primele împrumuturi țăranilor muncitori membri ai cooperativei.

In fotografie: Președintele cooperativei, tov. Ludovic Fabian, înmînează primul credit țăranului muncitor Tötök Francisc din satul Troița, pentru cumpărarea unei vaci.

CE SĂ CITIM:

I. ROȘU și A. DUMITRIU: Din experiența organizării muncii în comun în unele întovărășiri agricole fruntașe

Broșura vorbește despre experiența unor întovărășiri agricole fruntașe, care au trecut la forme superioare de organizare a muncii și de repartizare a veniturilor. Autorii se opresc asupra celor mai însemnate probleme ce se ridică în fața întovărășirilor agricole, cum sînt condițiile necesare organizării muncii în comun, întocmirea planului de producție și a planului de muncă, organizarea brigăzilor, cetelor, echipelor, efectuarea în comun a lucrărilor agricole și repartizarea produselor.

Nu numai întovărășiților le este folositoare această broșură, ci și activiștilor care muncesc practic la îndrumarea întovărășirilor, precum și țăranilor muncitori cu gospodării individuale, care pot afla din ea că munca bine organizată în întovărășirea agricolă asigură obținerea unor recolte tot mai mari.

A. A. BUBÎR: Agronomul în colhoz

A. A. Bubîr, autorul lucrării cu titlul de mai sus, este agronom într-un colhoz fruntaș din raionul Losovaia, regiunea Harkov. In această lucrare, el împărtășește experiența sa acumulată în anii de activitate în colhoz.

Autorul scoate în evidență importanța și rolul S.M.T.-ului în producția colhoznică, sarcinile ce-i revin agronomului în lupta pentru obținerea de recolte bogate și creșterea productivității muncii.

Lucrarea interesează în primul rînd cadrele și tehnicienii din G.A.C. și S.M.T.

Pentru asigurarea fondului de sămînță pe anul 1957

(Urmare din pag. I)

Experiența dobîndită pîn-acum în domeniul producerii semințelor ne arată că nu este de ajuns să îndemnăm în general oamenii să semene sămînță de soi. Este absolut necesar să organizăm temeinic producerea semînței de soi, în care scop se cere în primul rînd să studiem literatura de specialitate, experiența valoroasă a fruntașilor recoltelor bogate și făcînd legătura între ele, să generalizăm în practică metodele agrotehnice înaintate de producere și folosire a soiurilor de semințe raionate și a materialului săditor.

Pentru a obține producții sporite trebuie să folosim sămînță din soiuri adaptate condițiilor naturale de climă și sol din fiecare regiune, adică să folosim semințe din soiurile raionate. In vederea stabilirii celor mai potrivite soiuri pentru fiecare regiune naturală, Comisia de stat pentru încercarea soiurilor din Ministerul Agriculturii face experiențe în diferite puncte din țară, cu o serie de soiuri și linii, create de Institutul de cercetări agronomice și alți oameni de știință. Nevoile curente ale agriculturii noastre cer ca această operație de raionare a soiurilor să fie urgentată, stabilindu-se soiurile cele mai potrivite și mai valoroase pentru fiecare regiune din țară.

Inmulțirea semințelor selecționate se face în gospodăriile raionale, care au sarcina de a asigura reînnoirea periodică a materialului de semănat pentru gospodăriile agricole socialiste. La rîndul lor, aceste gospodării trebuie să-și organizeze loturi semincere proprii, pentru fiecare cultură, cu sămînța primită din gospodăriile raionale, astfel ca să-și asigure necesarul de sămînță selecționată pentru întreaga suprafață cultivată.

Pînă în momentul cînd gospodăriile raionale vor reuși să asigure întregul necesar de sămînță pentru toate loturile semincere organizate în unitățile agricole socialiste, acestea vor trebui să folosească sămînță recunoscută din producție proprie.

Gospodăriile agricole individuale, care nu au posibilitatea să organizeze producerea de semințe, sînt sprijinite de către stat acordîndu-li-se din fondul centralizat sămînța recunoscută în schimbul semințelor necorespunzătoare.

Culturile din loturile semincere se cer a fi îngrijite într-un mod deosebit: să le creăm un agrofond superior, să le semănăm separat, să le aplicăm îngrășămintele naturale și chimice, să le întreținem curate de buruieni și să distrugem prin prașile sau grăpare scoarța ce se formează după ploi ori de cîte ori este nevoie. Culturile semincere trebuie să le recoltăm și să le treierăm la momentul optim fără pierderi, iar producția obținută să o depozităm separat, îngrijindu-ne în permanență de buna ei păstrare spre a nu-și pierde valoarea culturală.

Inginerii și tehnicienii însărcinați cu recunoașterea culturilor pentru sămînță sînt chemați să execute această operație în mod conștiincios, pentru a determina cît mai just dacă cultura respectivă corespunde valorii biologice inițiale a soiurilor respective și deci a întrebuințării lor ca material de sămînță. Să fie socotită ca o rușine practica de a cere derogare de la STAS pentru simplul motiv că unele gospodării agricole de stat, colective și stațiuni experimentale, din pricina nerespectării regulilor de cultură, produc semințe cu valoare biologică și culturală necorespunzătoare. Nu se mai pot tolera lipsurile unor gospodării producătoare de semințe de legume cu privire la întîrzierea predării către depozitele regionale I.S.A.P.V.S. a semințelor. Trebuie să avem grijă ca pînă la 20 decembrie al fiecărui an depozitele regionale ale întreprinderii de semințe să preia întreaga cantitate de semințe contractată și să depoziteze această sămînță astfel ca să se înlăture pierderile calitative și cantitative.

In multe locuri se neglijează controlul și îndrumarea lucrărilor de la depozite și magazii, considerîndu-se că o dată sămînța înmagazinată, tehnicianul nu mai are nimic de făcut. Această părere este foarte greșită; drept dovadă a urmărilor ei stă cantitatea mare de sămînță depreciată în depozite din cauza proastei păstrări sau cea mîncată și distrusă de diferiți dăunători.

Oamenii de știință din Institutul de cercetări agronomice și institutele de învățămînt agricol au datoria de a sprijini cu toată priceperea și cunoștințele lor rezolvarea problemei semințelor prin crearea de soiuri noi, mai valoroase decît cele existente, prin îmbunătățirea soiurilor locale și prin îndrumarea tehnică a gospodăriilor producătoare de semințe de soi. In felul acesta oamenii de știință vor fi mai legați de problemele concrete ale agriculturii noastre, se vor putea orienta mai bine în munca lor științifică care în acest fel va deveni mai utilă.

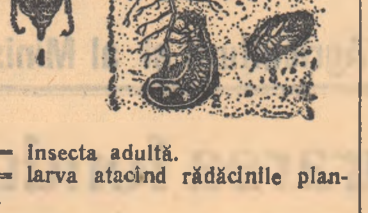
Sîntem în plină luptă pentru recolta anului 1956 și deci și pentru sămînța necesară anului 1957. Să nu pierdem din vedere nici un minut acest lucru. Este necesar să lucrăm cu chibzuință și hărnicie, cu prevedere de buni gospodari, să facem la timp și bine toate muncile legate de producerea unei semințe de calitate și a unui bun material săditor. In fruntea acestei acțiuni să fie mereu inginerii agronomi din aparatul central și exterior al Ministerului Agriculturii și Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat, din S.M.T. și celelalte unități agricole socialiste, pentru a se putea introduce în practică metodele agrotehnice înaintate în vederea obținerii unor semințe de cît mai bună calitate.

Pe umerii lucrătorilor din aparatul agricol din toate verigile de producție și îndrumare stă o grea sarcină, dar de mare cinste și răspundere. Unii din aceștia se mulțumesc să constate doar nivelul redus al producției agricole din sectorul respectiv, fără să analizeze cauzele acestei stări de lucruri și fără să lupte pentru înlăturarea lor. O analiză, chiar și sumară, le-ar dovedi că una din aceste cauze este și folosirea în cultură a unei semințe de slabă calitate din soiuri neproductive și nepotrivite condițiilor naturale locale. Iată de ce sîntem chemați cu toții cei ce avem sarcini în direcția organizării și îndrumării procesului de producție în agricultură, tehnicieni de toate gradele, oameni de știință etc., să ne punem toată priceperea, energia și avîntul în slujba introducerii metodelor agrotehnice înaintate, să acordăm o mare atenție producerii și folosirii semințelor din soiurile raionate cele mai bune atît din punct de vedere calitativ cît și cantitativ.

Să cunoaștem și să combatem dăunătorii culturilor

Cărăbușul de mai

Intîlnindu-se aproape peste tot la noi în țară, cărăbușul de mai este bine cunoscut de toată lumea. Are corpul negru, păros, iar aripile și picioarele de culoare cafenie-roșcată.

1 — insecta adultă.
2 — larva atacînd rădăcinile plantelor.
3 — pupa.

Oul este de mărimea unui bob de cînepă și de culoare gălbuie. Larva sau viermele gîndacului este de culoare albă-gălbuie, cu capul galben-roșcat. Stă tot timpul încovoiată.

Păpușa sau nimfa este de culoare gălbuie și stă acoperită într-o gogoașă de pămînt bătut.

In această primăvară se constată atacuri puternice de cărăbuși de mai îndeosebi în regiunile: Ploești, Stalin, Baia Mare și Timișoara.

Insecta adultă (gîndacul) atacă arborii de pădure după care trece pe pomii fructiferi, rozîndu-le frunzele. Dacă atacul este puternic, pomii pot fi complet desfrunziți. Larvele atacă rădăcinile vițelor și pomilor roditori din pepiniere și chiar rădăcinile păioaselor, porumbului, sfeclei de zahăr, legumelor etc.

Cum putem lupta împotriva cărăbușului de mai?

Cele mai bune rezultate în combaterea acestui gîndac se obțin prin culegerea și distrugerea adulților (gîndacilor).

Adunatul cărăbușilor se face cel mai bine dimineața, între orele 5—7, cînd gîndacii sînt amorțiți de răcoarea nopții. In zilele noroase, adunatul poate fi continuat în tot cursul zilei.

Pentru adunarea gîndacilor, se formează echipe din 6—8 persoane, dotate cu scări, prăjini cu cîrlige, prelate și saci. Cu o zi înainte de începerea culesului și anume seara, se cercetează livezile și pădurile de foioase pentru a se descoperi locurile unde sînt strînși gîndacii.

Din pomii atacați, cărăbușii trebuie scuturați pe prelate și apoi adunați și încărcați în saci. Adunați astfel, ei se distrug prin opărire, — acesta fiind procedeul cel mai practic — sau se stropesc cu petrol și apoi se ard, ori se omoară prin strivire.

Adunarea cărăbușilor trebuie să se facă zilnic, atît timp cît durează zborul.

Contra larvelor cărăbușului de mai (viermilor albi) se luptă prin adunarea acestora după plug de fiecare dată cînd se fac arături în terenurile unde se găsesc viermi albi, ori cu ocazia dezmiriștitului.

Alt mijloc de combatere este prăfuirea terenurilor invadate de viermii albi, cu hexacloran 1,5 la sută. Pentru prăfuitul unui hectar, este necesară o cantitate de 150—200 kg de hexacloran. Prăfuitul se face prin împrăștiere cu mîna pe suprafețe mai mici sau cu aparate speciale de prăfuit pe suprafețe mai mari.

După împrăștierea prafului, acesta se introduce în sol fie cu sapa, prin aplicarea unei prașile superficiale a solului, fie trecîndu-se cu grapa de fier peste terenul prăfuit. Praful se mai poate împrăștia și pe brazdă, în urma plugului.

Prăfuirile se aplică în general pe porțiunile de teren cu cultură intensivă, ca pepiniere de pomi și de vițe, grădini de zarzavat, plante tehnice etc.

Ing. C. SNAGOVEANU

O întîlnire rodnică

Săptămîna trecută, opt profesori de la secția de pedologie a Facultății de agronomie din Timișoara au făcut o vizită în gospodăria colectivă din comuna Recaș. Vizita a fost inițiată de consiliul regional A.R.L.U.S. în colaborare cu filiala S.R.S.C., în scopul strîngerii legăturii dintre cadrele didactice ale Facultății și oamenii muncii de pe ogoare.

Rezultatul acestei întîlniri dintre profesori și colectiviști s-a arătat a fi foarte rodnic. In urma discuțiilor, colectiviștii s-au hotărît să înființeze în cadrul gospodăriei un laborator pentru studiul solului și semințelor și să cultive pentru experiență diferite loturi mici cu plante industriale ca: ricinul, chenaful, bumbacul și altele, în scopul de a vedea dacă sînt rentabile ca să fie extinse în cultură mare. Un fapt deosebit de important rezultat din această întîlnire este hotărîrea profesorilor de a veni în fiecare săptămînă cîte unul în cadrul gospodăriei, pentru a-i îndruma în mod concret pe colectiviști în executarea lucrărilor la ordinea zilei. In acest fel s-a asigurat patronajul gospodăriei colective „Kaimin" din comuna Recaș din partea secției de pedologie a Facultății de agronomie.

E un exemplu demn de urmat de toate cadrele didactice din școlile și institutele noastre agricole.

Al Iohannes
corespondent

Parcuri de odihnă și teren de sport la G.A.S. Drăgășani

Fruntașă pe regiune, gospodăria agricolă de stat din Drăgășani caută să creeze muncitorilor și tehnicienilor condiții de viață din ce în ce mai bune, astfel ca în orele libere ei să-și poată reface forțele de muncă prin odihnă și sport. In acest scop, conducerea gospodăriei a luat măsurile necesare amenajării și înfrumusețării parcurilor de la centrul gospodăriei și de la secția a II-a Gusoieni. Astfel anul acesta, prin grija muncitorului florar Mihai Gheorghe, s-au obținut din sera proprie a gospodăriei diferite răsaduri de flori, care au fost plantate în parcurile gospodăriei și în preajma clădirilor din centrul gospodăriei.

Au fost confecționate și instalate în parcuri 10 bănci, pe care, în ceasurile de răgaz, se vor putea odihni cei ce muncesc în gospodărie.

De jur împrejurul terenului de sport, care cuprinde teren de fotbal, de baschet și pistă de alergări, au fost plantați arbuști ornamentali și diferite specii de flori.

Ion Aslan
corespondent

Asociație pentru cultivarea cînepii de fuior

Cultivarea cînepei pentru fuior e aducătoare de mari venituri. Acest lucru a determinat un număr de 123 de țărani muncitori din comuna Stănilești, raionul Huși, să-și unească suprafața de 40 ha de pămînt, formînd o asociație simplă în vederea cultivării acestei plante industriale. Noua asociație a încheiat contracte cu statul și a primit, pe lîngă avansul în bani, și cantitatea de 2.800 kg de sămînță de cînepă.

Pentru a obține o recoltă bogată de cînepă, membrii asociației au pregătit terenul și au însămînțat cînepa în bune condiții agrotehnice, așa după cum i-a sfătuit inginerul agronom Gr. Brașcă, șeful secției agricole a sfatului popular raional Huși.

Ion Vălii
corespondent

FOILETON

VOROAVĂ CĂTRE CETITORIU

(DIN VĂLEATE NOI, DESPRE NISCAIVA OBICINUINȚE VECHI)

N-au fost în gîndul mieu, iubite cetitoriu, să urzesc un letopiseț al Țării Romînești, din descălicatul ei cel dintîi, pînă într-ale noastre minunate vremuiri. Ci doar am purces a scriere despre unele cetăți și ctitorii voievodale, despre care Ureche-vornicul și alți cronicari vechi n-au lăsat prea multe însemnări în letopisețe.

Intr-aceasta, slobozitu-m-am eu pe Argeș în jos, dinspre fosta cetate de scaun a Curții de Argeș, către Găești. Am întîlnit într-un sat, pre nume Vișina, urme vechi de cetate. Avea ziduri în ruină și mohoare și mușchi crescut-au pe ele. Multă vreme, în cumpănă cugetul mieu au stat, că doară în hărți trecută nu era și nimene despre ea n-au scris, nice mărturii a istoriei străine nu știam a fire.

Căutai a oblici în Vișina pe vremea cui a fost nălțată cetatea.

— E de pe vremea lu'Sultanu' Constantin, zice către mine unul vișinean, pre nume Ionică Pantea.

Zic: — Sultanu' turcilor?

Zice: — Nu! Sultanu' nostru! Avem noi unul ce-l cheamă Sultanu' Constantin. Și-i înscăunat secretar la sfatul popular...

Pe urmă, plînsu-mi-s-au oamenii din Vișina că ruinile mărturii ale trecutului ar fi, dară nu ale unor cetăți din vremuri îndepărtate, ci doară ale unor obicinuințe din trecut: lăsăciune și nepăsare!

Cică pe vremea cînd a venit Sultanu' la sfat, pornit-au cei din Vișina, oameni neleneși și setoși după lumină, a înălțare cămin cultural prin proprie impunere. Durăt mare s-au făcut în sat și s-au bucurat mulțimile și spor treburilor cu mînurile lor au dat. Dar sosit-au poruncă de la Sultanu' să curme lucrătura nălțării luminosului lăcaș, că a început primăvara și bat la poartă însămînțările. Și — zicea Sultanu' — că el și Bobeică, președintele sfatului, se leapădă de cămin, că și așa au destule pe cap și zidurile parcă-i apasă. „Căminul poate să aștepte să treacă semănatul cîmpurilor, că doară mîncare nu cere!" Trebăluiala de primăvară a trecut, dar, precum e rînduit, a venit vara: altă trebăluială. „Lăcașul poate aștepta, că mîncare nu cere!" — zicea Sultanu' mereu, cătră cei ce veneau cu sîrg la sfat a cere socoteală.

Și așa a trecut și toamna și iarna a venit. „Acu', a zis Sultanu', nălțătorii lăcașului s-or hodini, că-i iarnă!".

Și iar primăvară — văleatul 1955. Acu', din nou pornire cu spor la nălțarea de lăcaș. Risipitu-s-au făgăduieli (Sultanu' e darnic peste poate la făgăduit), risipitu-s-au angajamente, dar risipitu-s-au și mult material! S-au săpat o groapă și var s-au stins. Și o dată cu varul s-au stins și avîntarea celor de la sfat. Au rămas nălțarea lăcașului baltă. Zidurile au prins a năruire și mohoare și mușchi pe ele au crescut.

Și-acu', cică, fac plîngere Bobeică și Sultanu' că nu-i muncă de luminare a oamenilor din Vișina din cauză că nu-i cămin cultural. Dacă nu-i muncă de luminare, cică merge prost treaba la semănare (în mijlocul de mai din al nostru văleat, semănatul în Vișina încă nu s-a gătat!). Și-a grăit Sultanu' către norod că-i trebuință să termine lăcașu' la paște, care paște, dacă a trecut, poate l-o găta la paștele... cailor.

Drept care am purces noi către tine, iubite cetitoriu, care cu înțeleptul tău giudeț poți a-l aduce pe Sultanu' pe drumul cel dreptu. A-l goni din nepăsare și căminul cultural a-l nălța, ori pe Sultanu' al descăunare!

— GOJA CRONICARUL —
(după o corespondență de GH. RĂDOI)

Avansuri bănești împărțite colectiviștilor

In numeroase gospodării agricole colective din regiunea Craiova s-au împărțit avansuri în bani colectiviștilor pentru zilele-muncă efectuate pînă acum.

Potrivit hotărîrii adunării generale de a împărți trimestrial membrilor avansuri în bani, consiliul de conducere al gospodăriei colective „Calea Socialismului" din comuna Măciuca, raionul Oltețu, a luat măsuri pentru valorificarea în tot timpul anului a unor însemnate cantități de produse agroalimentare. In primăvara acestui an, gospodăria a valorificat legume timpurii, miei, vin și țuică, în valoare de aproape 10000 lei. Zilele trecute colectiviștii din comuna Măciuca au primit avansuri în bani. Cele mai mari sume au fost primite de colectiviștii fruntași Nicola Stoian, Maria Misceci, Dumitru Seșu și alții.

Tot zilele trecute s-au împărțit avansuri bănești și membrilor gospodăriei colective „23 August" din satul Gucești, raionul Segarcea.

Timpul probabil pentru zilele de 19, 20 și 21 mai

Vremea va rămîne favorabilă ploilor sub formă de averse. Cerul va fi variabil, mai mult noros după amiază. Vîntul cu intensificări de scurtă durată va sufla din sectorul nord-vest. Temperatura aerului va fi în creștere, va scădea la sfîrșitul intervalului. Minimele vor oscila între 4 și 12 grade, iar maximele între 17 și 24 grade. Solul va continua să fie umed și foarte umed în toată țara, iar temperatura la 8 dimineața va fi cuprinsă între 12 și 15 grade la adîncimile de 5-20 cm în regiunea de deal și cîmpie a țării.

LA STÎNA COOPERATIVEI

In lunca Hemeiușului, la marginea unei păduri, de cîțiva ani încoace, din primăvară și pînă toamna tîrziu, se poate vedea o mică așezare. E stîna cooperativei.

Cu nouă primăveri în urmă, cîțiva țărani muncitori din comuna Hemeiuș-Bacău au hotărît să înființeze o stînă cooperatistă. E drept că atunci a fost cam greu. Ca orice început. Oamenilor nu le venea să creadă că în cadrul cooperativei se vor alege cu rezultate mai bune. „Dar dacă cooperativa, spuneau unii, ne va opri toată brînza?" Alții își dădeau cu părerea că, de oprit, nu le va opri-o toată, dar s-ar putea ca de la stîna cooperativei să primească mai puțină brînză ca de la ciobanii particulari.

Cei care și-au înscris însă oile la stîna cooperativei nu s-au înșelat. Avantajele ce le-au avut au fost dintre cele mai bune. Ei au primit cantități de brînză mult mai mari decît cantitățile primite de cei ale căror oi au fost păzite de ciobani particulari. Nu mai vorbim de buna îngrijire a animalelor.

A trecut iarna, a venit iarăși primăvara. Stîna cooperatistă și-a reluat activitatea. De data aceasta, însă, cu un număr mai mare de oi. Țăranii muncitori văzuseră cu ochii lor avantajele și de acum nu mai credeau în zvonuri.

Am răsfoit în registrul care oglindește activitatea stînei pe anul trecut. Aici am putut vedea oglindite aspecte ale muncii depuse de ciobani și am cunoscut rezultatele obținute de cooperatori. In cursul anului trecut nu s-a înregistrat nici o mortalitate la oi și fiecare cooperator și-a primit la timp drepturile ce i se cuveneau. M-am oprit asupra numelui unui cooperator. Il cheamă Constantin Boalfă. El a avut la stînă vara trecută 13 oi. După ce și-a predat cota cuvenită statului, el a primit, pentru cele 13 oi mulgătoare, 86 kg de brînză. Am stat de vorbă și cu alți cooperatori, printre care și Anton Laslău. Acesta a avut și are la stînă un număr de 10 oi. Mi-a răspuns, la întrebarea pe care i-am adresat-o: „Ce să zic, sînt foarte mulțumit de stîna cooperativei noastre".

In amurgul unei zile trecute, am vizitat stîna cooperativei. Oile tocmai veneau de la păscut. Sub comarnic, în timp ce mulgeau oile, am stat de vorbă cu ciobanii. Sînt patru la număr: bătrînul Dumitru Genagalău și fiul său Petre, Vasile Barez și Vasile Vartoș. Ei au în primire 850 de oi.

— Anul acesta, mi-au povestit ei, toți țăranii muncitori din comună și-au dat oile la stîna cooperativei noastre. Oile au ieșit la pășunat abia de la 1 mai. Dar pînă atunci, ciobanii au muls peste 1.500 de litri de lapte, din care au făcut brînză.

Din aceasta, o parte a fost livrată U.R.C.C.-ului Bacău, cu care comitetul de conducere al stînii, cu aprobarea adunării generale a producătorilor, a încheiat contract.

— Pînă acum, am împărțit membrilor cooperatori peste 300 kg de brînză, mi-a spus bătrînul cioban Genagalău. Vrem ca și anul acesta oamenii să fie mulțumiți de munca noastră.

Intr-adevăr, cei 4 ciobani sînt oameni harnici și pricepuți. De acest lucru îți poți da seama din felul cum gospodăresc stîna. Țarcul de oi este bine organizat. Brînzăria și locul unde se fierbe laptele sînt curate oglindă. Inainte de a mulge oile ciobanii se spală pe mîini cu săpun și se șterg cu prosoape curate. De asemenea, ciobanii spală întotdeauna, înainte de muls, ugerul oilor. De la Petre Genagalău am aflat că ei nu pasc oile cînd căldurile sînt prea mari, ci numai spre ziuă și după ce soarele a ajuns la chindie.

Timpul s-a scurs pe nesimțite. După ce unul din baci a închegat laptele și a făcut cașul, altul a pus jintița la fiert. Potrivit unui vechi obicei ciobănesc, m-au ospătat cu jintiță fiartă în care pluteau bulgări albi de urdă. Am mîncat cu poftă și, drept să vă spun, era tare bună...

GH. ROȘU

Participați la CONCURSUL pentru cea mai bună corespondență organizat de ziarul AGRICULTURA NOUĂ

Scrisori primite în cadrul concursului

Pe drumul vieții noi

Succesele mari pe care le-au dobîndit gospodăriile colective și întovărășirile agricole din comunele și satele raionului Vlădeni, regiunea Iași, constituie pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale exemple vii, care demonstrează superioritatea muncii unite făcută pe tarlale mari, cu ajutorul mașinilor și tractoarelor S.M.T.-ului și după metode agrotehnice înaintate. In cuprinsul raionului, se știe, de pildă, că membrii gospodăriei colective „Secera și Ciocanul" din satul Glușcareni, comuna Șipote, au obținut anul trecut 2.300 kg de grîu și 3.500 kg de porumb boabe la ha; că harnicii colectiviști au primit multe produse și bani pentru zilele-muncă efectuate. Așa, bunăoară, tov. Constantin R. Rusu a primit, împreună cu cei 4 membri ai familiei sale, 10.948 kg de cereale, dintre care numai grîu 3.784 kg. Asemenea lui, au primit multe produse și alți colectiviști care au muncit cu tragere de inimă, ca Ion Baciov, Gh. Amarandei, care și-au cumpărat, pe lîngă alte lucruri folositoare, și cîte un aparat de radio, sau ca Petre Scripcăreanu, care și-a construit casă nouă, și Mihai Bolfea, care și-a cumpărat o vacă cu lapte. Vestitele realizări ale colectiviștilor din acest sat, ca și munca politică desfășurată de organele locale au făcut ca 20 de familii de țărani muncitori din satul vecin Iazu Nou să-și unească cele 81 ha de teren arabil, înființînd gospodăria colectivă „Drumul Belșugului".

O mare influență asupra țăranilor muncitori cu gospodării individuale exercită și întovărășirea agricolă „Tractorul" din satul Alexandru cel Bun, comuna Vlădeni, care a obținut anul trecut o producție de 2.042 kg de grîu la hectar și peste 3.000 kg de porumb boabe la hectar. Din veniturile realizate, întovărășirea și-a cumpărat în primăvara anului acesta 3 semănători, 2 prășitori, 2 grape, 1 tăvălug și o vînturătoare.

Văzînd roadele muncii în întovărășirea agricolă, alți 42 de țărani muncitori din acest sat s-au înscris în întovărășirea agricolă „Tractorul", aducînd 71 ha de teren arabil.

Puterea exemplului a făcut ca sute de familii de țărani muncitori cu gospodării individuale să pornească și ele pe drumul gospodăriilor colective și al întovărășirilor agricole — drumul vieții noi. In prezent, în raionul Vlădeni sînt 9 gospodării colective și 42 de întovărășiri agricole, dintre care 2 gospodării colective și 10 întovărășiri agricole au fost înființate în luna aprilie.

In același timp, a crescut și numărul membrilor gospodăriilor colective și al întovărășirilor agricole existente. In gospodăriile colective, s-au înscris numai în primăvara aceasta 27 de familii de țărani muncitori, cu peste 70 ha de teren arabil, iar în întovărășirile agricole s-au înscris 102 familii, care au adus peste 130 ha.

Dumitru Gornicioiu
șeful secției economice, raionul P.M.R. Vlădeni

O nouă gospodărie agricolă colectivă în raionul Brăila

Indrumați de către organizația de bază P.M.R. și de inginerii de la punctul agricol din comună, un număr de 13 familii de țărani muncitori din comuna Racovită, raionul Brăila, au înființat acum cîteva zile o gospodărie agricolă colectivă, căreia i-au dat numele de „Viitorul".

Pe lîngă căruțe, pluguri, grape și animalele de muncă, noii colectiviști au adus în gospodărie suprafața de 52 ha de teren arabil.

Printre primii care au făcut cereri de intrare în gospodărie se numără țăranii muncitori Radu Danciu, Gheorghe Nedelcu, Dumitru Manea și alții. Din primele zile ale întemeierii gospodăriei colective, noii colectiviști au pornit în mod organizat la muncă, hotărîți să obțină recolte cît mai mari la hectar.

Vasilica Tăslăoanu

Intovărășire zootehnică în satul Ocolișul Mic

Nu de mult, în satul Ocolișul Mic, comuna Orăștioara de Sus, raionul Orăștie, a luat ființă o întovărășire zootehnică. Un număr de 77 de familii de țărani muncitori crescători de oi și-au strîns laolaltă cele 290 de oi spre a le crește în comun.

Pentru înființarea întovărășirii din satul Ocolișul Mic, a muncit cu multă rîvnă tov. Stoicoi Ioan Cîmporescu. El a fost ales președinte al întovărășirii.

Ioan Cristian

Terenuri devenite productive

In primăvara aceasta, în multe comune ale raionului Zeletin, zeci de hectare de teren, pe care altădată creșteau mărăcini au fost curățite și arate adînc de tractoarele S.M.T.-ului.

Asemenea terenuri au fost defrișate și redate agriculturii în comuna Buda — 18,70 ha — în comuna Burdusaci — 24 ha — în comuna Răchitoasa — 20 ha — ca și în alte comune ale raionului. De asemenea, au fost redate agriculturii 14 ha în comuna Colonești, 8 ha în comuna Satu Nou și în multe alte comune din raionul Bacău.

C. Predescu

Extinderea suprafețelor irigate — condiție importantă pentru sporirea producției de legume în regiunea București

Creșterea continuă a populației de la orașe și în special a Capitalei în anii regimului de democrație populară și necesitățile mereu crescînde ale oamenilor muncii au făcut din problema aprovizionării piețelor orășenești cu cartofi, legume și zarzavaturi o problemă de stat. Nu e de mirare, deci, că în jurul Capitalei s-a dezvoltat în ultimii ani cel mai puternic bazin legumicol din țară, capabil să furnizeze astăzi 33 la sută din producția totală a țării și 65 la sută din necesarul pentru aprovizionarea Capitalei.

Prin așezarea ei geografică, regiunea București cuprinde în hotarele ei aproape în întregime cîmpia Bărăganului. Solurile nisipo-argiloase și aluvionare, care provin din prima terasă a Dunării, Argeșului, Sabarului și Neajlovului, soluri pe care sînt așezate majoritatea grădinilor de legume din regiunea București, sînt prielnice culturii legumelor, cu condiția ca ele să fie puternic gunoite (cu cîte 60—80 tone de gunoi de grajd la ha din 2 în 2 ani). Aceste soluri se pretează, totodată, la extinderea irigatului, care, în condițiile de climă ale regiunii (cu precipitații neuniform răspîndite în cursul anului și cu lungi perioade de arșiță în timpul verii), este un mijloc important pentru sporirea producției la ha.

In ultimii ani, suprafața cultivată cu legume a crescut, de la 42.264 ha în anul 1953, la 48.360 ha în anul 1955, urmînd ca anul acesta să fie depășită suprafața de 50.000 ha, din care aproape 16.000 ha irigate.

Extinderea suprafețelor irigate a ridicat o serie de probleme în fața direcției agricole regionale și a secțiilor agricole raionale, care au depus eforturi serioase în fiecare an, pentru a le rezolva. Astfel, s-au luat măsuri ca și țăranii muncitori individuali să poată folosi motoarele de irigat de 2—4 C. P., numărul acestora ajungînd în acest an la 1.400. De asemenea, s-a mărit numărul roților de irigat, anul acesta urmînd a fi puse în funcțiune 1.930 de roți. In această privință, organele agricole puteau primi un ajutor prețios din partea unităților contractante ale M.I.A. și M.C.I., sau ale cooperației. Aceste unități, însă, nu au luat nici o măsură să sprijine acțiunea extinderii culturilor irigate de legume în regiune, astfel că în magazinele sătești nu au fost aduse suficiente motoare pentru a fi livrate cultivatorilor care contractează livrarea de legume și zarzavaturi. De altfel, ca urmare a dezinteresului cu care lucrează aceste unități, nici planul de contractări pe anul 1956, care e redus la jumătate față de cel din 1955, nu a fost realizat pînă acum.

Experiența a dovedit că introducerea irigatului în cultura legumelor aduce sporuri însemnate de recolte la hectar. Anul trecut, gospodăria de stat Bălteni din raionul Răcari a obținut, de pe suprafața irigată în medie 50.000 kg de varză la ha, față de 22.000 kg de varză la ha, cît au realizat țăranii muncitori din împrejurimi care nu au avut această cultură irigată. Un exemplu grăitor îl constituie și producția de vinete obținută de țăranul muncitor cu gospodărie individuală Gheorghe R. Tudorache, din comuna Domnești, raionul Domnești, care a cules 20.000 kg de vinete la ha, în timp ce ceilalți țărani muncitori care n-au folosit irigatul au obținut sub 6.000 kg de vinete la ha. Pentru a arăta cum au sporit producțiile medii la ha la unele culturi pe întreaga regiune, ca urmare a extinderii suprafețelor irigate în ultimii ani, dăm mai jos următorul tabel:

ANUL	PRODUCȚII MEDII IN KG/HA				
	Cartofi	Roșii	Varză	Ceapă arpagic	Ardei
1953	8.600	14.000	18.000	7.800	7.000
1955	12.500	15.000	19.000	8.200	8.000

O dată cu dezvoltarea legumiculturii în regiunea București, în cadrul acestei regiuni s-a ajuns la o anumită specializare a unor comune în ceea ce privește cultura anumitor plante. Renumite în toată țara sînt astăzi roșiile timpurii și cartofii extratimpurii cultivați în comunele Crețești, Copăceni, Sintești, raionul Vidra, sau ardeii și vinetele celor din Ciorogîrla, raionul Domnești, etc.

In această primăvară, s-au depus eforturi pentru ca însămînțările și plantările în cîmp ale cartofilor, legumelor și zarzavaturilor să se facă la timp. Pînă în prezent, planul în sectorul legumicol a fost realizat în proporție de aproape 80 la sută. Fruntașe sînt raioanele Vidra, Domnești și altele. Pentru a obține și pe mai departe producții tot mai mari și de calitate superioară, anul acesta se va mări suprafața irigată. Spre a duce la bun sfîrșit această acțiune, țăranii muncitori cu gospodării individuale trebuie să fie ajutați să înțeleagă că folosirea motoarelor de 15, 20 și 25 C. P., cu care sînt înzestrate S.M.T.-urile din regiune, nu este rentabilă pe ogoarele lor mici, fărîmițate, că numai pe tarlale mari, fără haturi, se pot introduce un irigat rațional și metode agrotehnice înaintate, care să chezășuiască obținerea unor producții duble sau chiar triple față de cele obținute de ei în condițiile micii gospodării individuale. Pentru aceasta, e necesar să se ducă o intensă muncă de lămurire în vederea atragerii unui număr cît mai mare de țărani muncitori individuali pe calea muncii în comun, în asociații simple de cultivare a legumelor, întovărășiri agricole și gospodării colective.

Ing. D. BRAILEANU
Direcția agricolă regională București

VORBE și FAPTE

La punctul agricol al comunei Podoleni, l-am găsit pe tehnicianul zootehnist Ion Parascău. Era omul pe care tocmai îl căutam. Din vorbă în vorbă, am ajuns să-i spun rostul venirii mele.

— După datele mele, comuna Podoleni are 431 ha de izlaz. Pentru mărirea productivității lui, a fost curățit de bălării, mărăcini și scaieți. Acum, izlazul e curat ca oglinda. Așa cum scrie la carte. Pe lîngă toate acestea, noi am mai organizat și pășunatul pe...

Dar cînd omul vorbea mai cu foc, pe ușă a intrat Constantin Maftei, referentul cu baza furajeră de la raionul Buhuși.

— Despre izlaz e vorba? a intrat și Maftei în vorbă. Cunosc foarte bine situația așa cum îmi cunosc haina de pe mine. Izlazul comunal are 541 ha.

— Nu! 431, am zis eu.

— Cum așa? Ferească sfîntul. Nici mai mult nici mai puțin decît 541 ha. Asta o știu precis. Scrie și în scriptele mele.

Și începu să-și caute prin buzunare situația, fără însă să o găsească.

— Zău, ce rău îmi pare că nu-i la mine. După cum v-am spus, continuă el apoi, cunosc problema pe dinafară. Lucrările de întreținere s-au făcut pe vreo...

Și Maftei începu să se gîndească. De o dată, zise:

— Tii, nu-mi vine-n minte și pace. Tocmai acum. Asta-i ghinion. Dar n-are a face. Restul de izlaz care a rămas necurățit se va curăți. O spun cu siguranță, timpul încă nu-i trecut, vițele nici n-au ieșit pînă acum la pășunat. De altfel, pentru executarea acestei lucrări, am trimis o adresă de la raion...

Doritor să dezleg misterul, am plecat înspre sfatul popular crezînd că poate acolo voi găsi o evidență clară a lucrărilor ce s-au făcut pe izlazul comunal.

— Cîte hectare de izlaz avem, spuse secretarul sfatului, tov. Sandu Constantin, zău că n-aș putea să știu. Dar, din cîte am auzit, pe izlaz au cam crescut bălăriile și mărăcinii. De altfel, noi am planificat curățirea izlazului pentru luna iulie, cînd bălăriile vor crește și mai mari și fructele mărăcinilor vor da în pîrg. Căci, dacă ieșim la curățit, apoi s-avem ce curăți.

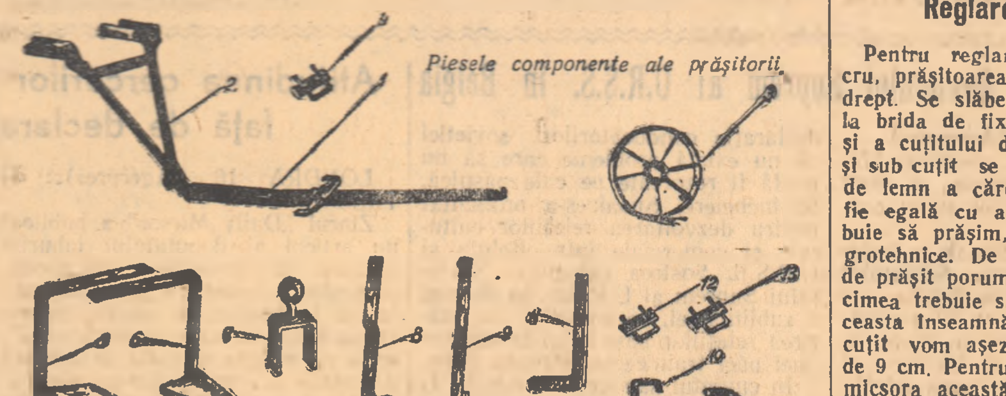
Am plecat să vizitez izlazul comunei. Intr-adevăr, cît vedeai cu ochii, numai bălării, dar mai ales mărăcini înfloriți.

Cît mai au de gînd tovarășii de la sfatul popular al comunei și tehnicienii de la punctul agricol să mențină izlazul comunei „curățit" în scripte și plin de mărăcini și bălării în realitate? Desfiintarea „pepinierei" de mărăcini de pe acest izlaz trebuie făcută acum, cît mai de grabă, și nu în luna iulie, deoarece numai în felul acesta se va putea asigura creșterea unei pășune bogate și de bună calitate necesară hrănirii îndestulătoare a animalelor țăranilor muncitori din comună.

R. GHEORGHE

Cum pot fi transformate plugul și rarița în prășitori

Țăranii muncitori au posibilitatea, în caz că le lipsește din gospodărie prășitoarea de fabrică, să-și construiască singuri o astfel de unealtă, folosind pentru aceasta 4 piese luate de la un plug sau de la o raniță și 9 piese comandate la fierarul cel mai apropiat. Procedeul este simplu și ușor. De la plug sau rariță se iau, după cum se arată în figurile respective, grindeiul (1), împreună cu coarnele prinse pe el (2), roata mică de la rotilă (3) și brida de fixare a cuțitului lung al plugului (4).

Piesele componente ale prășitorii

Piesele ce trebuie procurate de la fierar sînt următoarele:

Două cuțite triunghiulare, prinse de cîte un suport, îndoit unul în stînga și celălalt în dreapta, așa cum este arătat în figurile 5 și 6. Cuțitele se fac din tablă de oțel cu grosimea de 3—4 mm. Una din laturile triunghiului este îndoită în jos, iar cealaltă se ascute pe toată lungimea ei, formîndu-se astfel tăișul cuțitului. Suporții de care se prind cuțitele se fac din fier de 10 mm grosime și 45—50 mm lățime. Prinderea cuțitelor de suporți se realizează prin nituire. Indoirea suporților trebuie să fie făcută în așa fel, încît capetele superioare îndoite să se suprapună. De aceea, suportul din dreapta trebuie să fie mai înalt decît celălalt cu 10 mm. De obicei, suportul din stînga se face de 29 cm înălțime, iar cel din dreapta de 30 cm.

Pentru a putea prinde cuțitele de grindei, se procură de la fierar o bridă de prindere (7) cu șurub. Brida de prindere se face din fier lat de 65—70 mm și gros de 12—15 mm. Indoirea bridei se face în așa fel, încît ea să corespundă cu grosimea grindeiului plugului pe care-l transformăm în prășitoare. Diametrul șurubului trebuie să fie de 15 mm, iar la capătul șurubului se face o buclă care servește la strîngerea șurubului de fixare a bridei. La capetele îndoite ale bridei sînt făcute niște urechi în care se introduc suporții cuțitelor.

Pe lîngă cele două cuțite laterale, mai este necesar un cuțit central în formă de săgeată (8), executat de asemenea din tablă de oțel cu grosimea de 3—4 mm. Cuțitul se prinde de un suport de oțel. Grosimea suportului trebuie să fie de 10—12 mm, iar lățimea de 40 mm.

Pentru fixarea roții este nevoie de un suport (9), făcut din același material ca și suportul cuțitului. Capătul inferior al suportului se forjează astfel încît să poată fi folosit ca ax al roții. Pe partea neforjată se fac 5—6 găuri de 15 mm în diametru.

Tractarea prășitorii se face cu ajutorul unui cîrlig (10), făcut dintr-o vergea rotundă, care se prinde în una din găurile de pe suportul roții.

Pentru completarea prășitorii, mai este necesară încă o piesă simplă, numită cuțit de sprijin și direcție (11). Această piesă se execută dintr-un fier lat de 35—40 mm și gros de 10—12 mm. După cum se vede din figura 11, cuțitul este realizat prin îndoirea suportului și prin ascuțirea părții cu care urmează a se sprijini pe sol.

In sfîrșit, mai sînt necesare încă 2 bride (12—13) la fel cu brida (4) de la plug, cu care urmează a se fixa pe grindei cuțitul de sprijin și suportul roții.

Montarea pieselor prășitorii

Cuțitele laterale (5 și 6) se montează la o distanță de cca 40 cm de la locul de prindere a coarnelor. Prinderea lor se face cu ajutorul bridei, în urechile căreia se introduc capetele îndoite ale suporților de cuțit. Fixarea cuțitelor se face folosind șurubul bridei (7) avîndu-se grijă ca vîrfurile cuțitelor să fie la distanțe egale de grindei. Cuțitul central (8) se montează în fața cuțitelor laterale la o distanță de cca 30 cm. Prinderea acestui cuțit se face cu o bridă (4) la fel cum se prinde cuțitul lung pe grindeiul plugului. Cu ajutorul unei bride (12), se prinde suportul roții (9), iar cu ajutorul altei bride (13), se prinde cuțitul de sprijin (11).

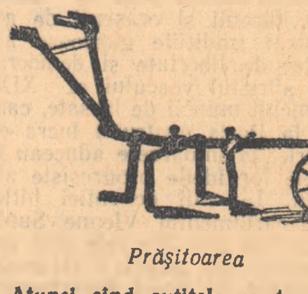
Prășitoarea, astfel montată, înainte de folosire, trebuie să fie reglată.

Reglarea prășitorii

Pentru reglarea adîncimii de lucru, prășitoarea se așază pe un loc drept. Se slăbesc apoi șuruburile de la brida de fixare a suportului roții și a cuțitului de sprijin. Sub roată și sub cuțit se așază cîte o bucată de lemn a cărei grosime trebuie să fie egală cu adîncimea la care trebuie să prășim, conform regulilor agrotehnice. De exemplu: dacă avem de prășit porumbul prima dată, adîncimea trebuie să fie de 9—10 cm. Aceasta înseamnă că sub roată și sub cuțit vom așeza lemne cu grosimea de 9 cm. Pentru celelalte prașile, vom micșora această grosime de fiecare dată cu 2 cm. Inainte de a strînge șuruburile bridelor, verificăm dacă tăișurile tuturor cuțitelor ating dușumeaua pe toată lungimea. Apoi strîngem șuruburile bridelor.

Reglarea lățimii de lucru se face prin slăbirea șurubului de la brida 7 și prin potrivirea cuțitelor în așa fel, încît între vîrfurile lor să fie o distanță egală cu lățimea zonei care urmează a fi prășită. De exemplu: dacă distanța între rîndurile de plante pe care trebuie să le prășim este de 70 cm iar zona de protecție a plantelor trebuie să fie de cîte 12 cm pentru fiecare din cele 2 rînduri de plante — în total 24 cm — pentru prășit mai rămîne o zonă de 46 cm. Prin urmare, distanța între vîrfurile cuțitelor laterale trebuie să fie de 46 cm.

Reglarea înălțimii punctului de tracțiune se face prin schimbarea poziției cîrligului de tracțiune mai sus sau mai jos, după înălțimea calului și lungimea șleaurilor, așa fel ca prășitoarea să nu meargă ridicată de vîrf sau din spate.

Prășitoarea

Atunci cînd cuțitele se tocesc, ele trebuie să fie ascuțite la fierar.

Ținînd seamă că prășitul floriisoarelui, al porumbului etc. a și început în unele regiuni mai avansate, este necesar ca toate gospodăriile țăranilor muncitori individuali să se îngrijească din timp de procurarea prășitorilor sau de transformarea plugurilor și rarițelor în prășitori, așa cum s-a arătat mai sus.

Ing. GH. BARUS
Institutul de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii

O gospodărie agricolă de stat în care regulile agrozootehnice nu se bucură de mare cinste

Potrivit sarcinilor trasate de cel de al II-lea Congres al partidului, gospodăriilor de stat li se cere să facă o cotitură în activitatea lor economică și financiară pe baza îmbunătățirii conducerii lor, a mecanizării și a aplicării celor mai înaintate metode agrozootehnice. Interesele poporului muncitor cer să se lichideze caracterul deficitar al multor gospodării de stat, folosirea nerațională a utilajului și prețul de cost ridicat al principalelor produse agricole din cauza proastei gospodăriri.

Au gospodăriile agricole de stat posibilitatea să înfăptuiască aceste sarcini? Fără îndoială că da. Ele posedă suprafețe întinse de teren, utilaj agricol tot mai perfecționat, numeroase cadre de tehnicieni și agronomi, muncitori harnici și pricepuți. Cînd asemenea condiții există, totul depinde de justa planificare și organizare a muncii, de aplicarea diferențiată a metodelor agrozootehnice în procesul de producție, de controlul îndeplinirii sarcinilor.

Trebuie arătat că în unele gospodării agricole de stat procesul de producție este slab organizat și condus defectuos, că regulile agrozootehnice nu se bucură încă de mare cinste. Din aceste cauze, producția lor nu se caracterizează printr-o creștere necontenită, ci dimpotrivă, iar prețul de cost al produselor este foarte ridicat. Cu alte cuvinte, aceste unități produc puțin și scump.

O astfel de activitate deficitară o găsim la gospodăria agricolă de stat Răcăciuni, regiunea Bacău. Aici, în anul trecut, datorită în mare măsură proastei gospodăriri și organizări a muncii și mai ales neaplicării diferențiate a regulilor agrozootehnice, planul producției vegetale și animale n-a fost realizat integral, iar prețul de cost al produselor a fost cu mult depășit. La sfecla de zahăr, de pildă, recolta obținută a fost cu 6.000 kg la ha mai mică decît cea planificată, iar prețul de cost, depășit de peste 5 ori. La struguri, planul a fost realizat abia în procent de 75 la sută. Nu același lucru se poate spune despre prețul de cost. Un kilogram de struguri a costat 6,14 lei, în loc de 1,87 lei, cît era planificat.

In anul trecut, nici în sectorul zootehnic al acestei unități planul n-a fost realizat în întregime. La lapte, de exemplu, în loc de 340.200 de litri, s-au obținut abia 259.154 de litri. Costul unui litru de lapte însă a fost depășit cu peste 100 la sută.

Datorită nerealizării planului de producție și depășirii prețului de cost, gospodăria de stat Răcăciuni și-a încheiat activitatea economică și financiară pe anul agricol 1954—55 cu un deficit de milioane de lei.

Dată fiind această stare de lucruri, era de așteptat ca în anul agricol 1955—1956, conducerea gospodăriei să ia o serie de măsuri pentru înlăturarea grabnică a deficiențelor existente, pentru îmbunătățirea radicală a organizării producției și aplicării diferențiate a regulilor agrozootehnice. Faptele dovedesc însă că în activitatea acestei unități agricole de stat nu s-a schimbat nimic, că dezorganizarea continuă să domnească în procesul de producție, că regulile agrozootehnice nu se bucură de mare cinste. Cît despre lupta pentru reducerea prețului de cost, nici pomeneală.

Șefii de secție și brigadierii nu-și desfășoară activitatea după un plan de muncă bine chibzuit, întocmit pe campanii și defalcat pe săptămîni și zile, pe șefi de echipă, pe om și atelaje. Din această pricină, atît brigadierii, șefii de echipă, cît și conducătorii de atelaje nu știu ce au de făcut în zilele ce urmează. Ei primesc sarcinile în fiecare seară pentru ziua următoare de la șefii de secție. Acest sistem de lucru frînează inițiativa în organizarea muncii și face să scadă răspunderea personală a brigadierilor și a șefilor de echipă față de calitatea lucrărilor. Acest fel defectuos de muncă este promovat de către însăși conducerea gospodăriei (director Stan Coman, inginer șef Victor Constantinescu). Aceștia nu desfășoară munca de îndrumare și control pe baza unui plan, ci mai mult la întîmplare.

Datorită lipsei de îndrumare și control, în această gospodărie o serie de lucrări sînt executate la un nivel agrotehnic necorespunzător. Așa, de pildă, în toamna trecută, pe o suprafață de 40 ha s-a semănat grîu a cărui putere de germinație n-a fost verificată. Sămînța fiind de slabă calitate, plantele au răsărit neuniform, semănătura avînd mari goluri. Pentru completarea lor, a fost nevoie să se mai însămînțeze — cu mare întîrziere — cîte 32,5 kg de grîu la hectar. E lesne de înțeles urmările nerespectării acestei reguli agrotehnice: muncă și sămînță pierdută, goluri în semănătură, iar la recoltare pierderi sigure, deoarece plantele se vor coace pe rînd.

Regulile agrotehnice n-au fost respectate nici în ceea ce privește aplicarea îngrășămintelor de bază pe terenul destinat cultivării sfeclei de zahăr. Pe o suprafață de 5 ha, gunoiul de grajd n-a fost încorporat în sol astă-toamnă, o dată cu arătura adîncă, ci acum, în primăvară. Impraștierea gunoiului s-a făcut de mîntuială, pe locul unde au fost așezate grămezile lăsîndu-se un strat foarte gros, în timp ce restul terenului a rămas aproape negunoit. Din această pricină, gunoiul n-a putut fi încorporat în sol prin lucrarea de cultivație, ci a rămas în mare parte la suprafață. Desigur că o astfel de „gunoire" nu contribuie la mărirea rodniciei pămîntului, ci, dimpotrivă, poate duce la rezultate nedorite. Contrar prevederilor agrotehnice, în această gospodărie s-a făcut și aratul unei parcele ce a fost cultivată anul trecut cu porumb furajer.

Nici în sectorul legumicol regulile agrotehnice nu sînt la loc de cinste. Pregătirea terenului pentru plantarea arpagicului, de exemplu, s-a făcut pe unele suprafețe destul de superficial. Arpagicul, în loc să fie plantat pe rînduri, la distanțe egale și cu rădăcinile în jos, este aruncat la întîmplare pe răzor și acoperit cu un strat de pămînt neuniform.

Lucrări de slabă calitate, contrar regulilor agrotehnice, se fac și în via gospodăriei. Astfel, în sectorul șefului de echipă Petru Bucur, o dată cu dezgropatul viei, conform normativului, trebuiau să se facă și copci pentru a se înlesni executarea copcitului. Deși această lucrare n-a fost executată, totuși, ea a fost plătită, fapt care duce la ridicarea prețului de cost. In acest sector, nu s-a dat atenția cuvenită efectuării unor tăieri de calitate și în mod diferențiat, după vigurozitatea butucului. La unii butuci, nu prea viguroși, s-au lăsat coarde de rod prea multe, iar la alții, prea puține.

Este clar că dacă lucrările agricole vor continua să se execute la nivel agrotehnic necorespunzător, dacă procesul de producție nu va fi condus cu competență, gospodăria agricolă de stat Răcăciuni nu se poate aștepta la alte rezultate decît la cele din anul trecut. Or, acest lucru nu trebuie să se întîmple sub nici un motiv.

In sectorul zootehnic, conducerea gospodăriei, ce-i drept, a luat unele măsuri organizatorice menite să asigure realizarea planului în acest an. Ca urmare, au fost organizate grupele de vaci, animalelor li s-au procurat din vreme furajele fibroase și s-au însilozat peste 120 de vagoane de porumb furajer.

Nu s-au luat însă măsuri pentru aplicarea unor metode înaintate în ce privește hrănirea, mulsul vacilor de lapte și îngrijirea vițeilor. De pildă, în loc ca viteii să fie hrăniți la găleată din primele zile după fătare, ei sînt lăsați să sugă 30-45 de zile și numai după această perioadă sînt hrăniți la găleată.

In vara și toamna trecută, din cauza proastei depozitări a fînului în șire, s-au mucegăit mari cantități de nutreț care n-au putut fi consumate de animale. Pentru a acoperi această pierdere, ca și risipa mare de furaje ce s-a făcut cu prilejul transportului, în tot timpul iernii s-au administrat vacilor rații cu mult mai mici decît cele prevăzute în normativul de hrănire. Desigur că aceasta a influențat negativ asupra producției de lapte, iar costul furajelor consumate pe primul trimestru al anului 1956 a fost cu peste 21.000 lei mai mare decît cel planificat.

Trebuie arătat, de asemenea, că furajele fibroase au fost date vacilor netocate, deși în gospodărie există o tocătoare mecanică în bună stare de funcționare.

Lipsurile grave existente în activitatea gospodăriei de stat Răcăciuni trebuie să fie lichidate cît mai grabnic. Pentru aceasta, se cere însă ca membrii colectivului de conducere să îndrume și să controleze cu mai multă competență și simț de răspundere întregul proces de producție, să creeze condiții pentru aplicarea exemplară a regulilor agrozootehnice. La rîndul său, Trustul regional Gostat are datoria să sprijine mai mult conducerea gospodăriei pe linia planificării producției, să analizeze periodic activitatea economică și financiară a acestei unități și, pe baza constatărilor făcute, să ia măsuri corespunzătoare.

V. CAZACU

Aspecte din marea ţară a kitailor (R. P. Chineză)

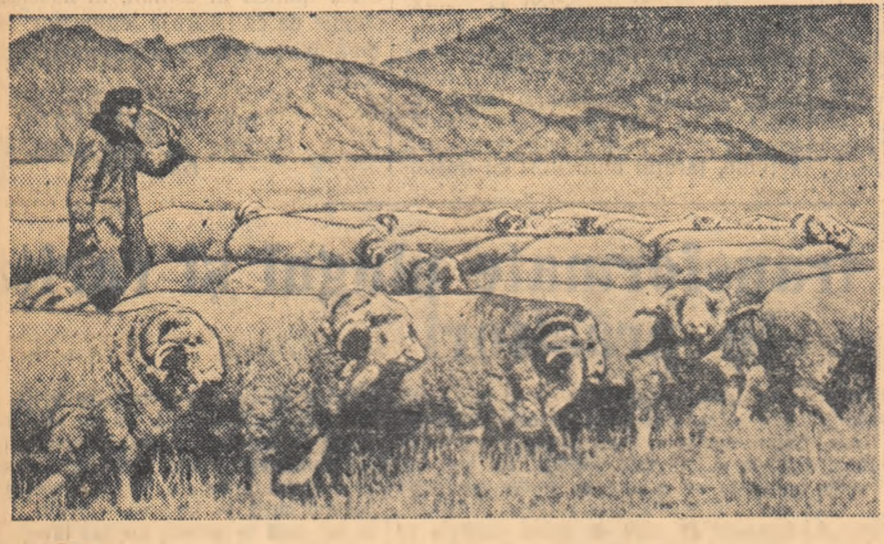
La ferma agricolă experimentală din Lassa se cultivă cu succes diferite soiuri de legume. Membrii cooperativei agricole au cules anul trecut o bogată recoltă de roșii — 4.500 kg de roșii de pe fiecare mou (un mou = a 15-a parte dintr-un hectar). Cele mai mari roșii culese de el cîntăreau peste 750 g fiecare.

Femeile din cooperativa agricolă de producție din Sin-min, districtul Sin-fan, provincia Seciouan, se pot duce fără grijă la muncă. Copiii lor sînt îngrijiți la grădinița de zi de „bunica" Lieu Tanian.

In Lassa, capitala Tibetului, există o fermă agricolă experimentală creată în scopul sprijinirii producătorilor agricoli tibetani. La această fermă s-a reușit, printre altele, să se cultive și pepeni verzi. Specialiștii de la această fermă au folosit metoda bulgară de altoire a pepenilor verzi pe dovleac. Insușindu-și de la dovleac caracteristicile de rezistență la frig, noul soi de pepene verde poate suporta clima rece din platoul Sikang-Tibet, care se află la 3.600 m deasupra nivelului mării.

Oamenii de știință din domeniul zootehniei desfășoară o rodnică activitate în sprijinul dezvoltării creșterii animalelor în Republica Populară Chineză. In provincia Sinkiang, la ferma Kannas, fermă de stat pentru creșterea oilor, a fost creată o nouă specie de oi, denumită „hibridul Sinkiang". Această specie obținută prin încrucișarea oilor Kazahe de Sinkiang cu oile de Caucaz dau o producție sporită de lînă fină și de carne

Cooperativa agricolă de producție „Grădina Prieteniei" din districtul Kingh-Sien, provincia Liaoming, este o gospodărie dezvoltată. Cooperativa se ocupă îndeosebi cu producția de fructe; ea are, totuși, un puternic sector avicol. In fotografie, vedem pe veterinarul punctului sanitar vaccinînd păsările.

Vizita delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. în Belgia

BRUXELLES 16 (Agerpres). — La 15 mai, Spaak, ministrul Afacerilor Externe al Belgiei, a oferit un prînz în cinstea delegației parlamentare sovietice.

In cuvîntarea sa, Spaak a declarat că sosirea delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. în Belgia este un eveniment important. El a subliniat de asemenea marea însemnătate a Congresului al XX-lea al P.C.U.S. pentru dezvoltarea relațiilor internaționale. Acest congres, a spus Spaak, a atras atenția întregii lumi, a ridicat numeroase probleme. Congresul a produs o uriașă impresie asupra tuturor. Pot să spun fără nici o ezitare, a declarat el, că accept în întregime și fără rezerve tezele enunțate la Congres cu privire la coexistența pașnică și la faptul că războaiele nu sînt inevitabile. Spaak a arătat că este de acord cu declarația conducătorilor sovietici că nu există probleme care să nu poată fi rezolvate pe cale pașnică. In încheiere, Spaak s-a pronunțat pentru dezvoltarea relațiilor culturale și comerciale între Belgia și U.R.S.S. Sosirea delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. în Belgia, a subliniat el, va contribui la întărirea relațiilor pașnice și la crearea unei păci trainice în întreaga lume.

In cuvîntul său de răspuns, V. T. Lațis, șeful delegației sovietice, a mulțumit autorităților belgiene pentru primirea caldă făcută delegației sovietice și a urat poporului belgian viață pașnică, fericire și prosperitate.

Apoi delegația a fost primită de dl. Van Acker, primul ministru al Belgiei. Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

Atitudinea cercurilor oficiale de la Londra față de declarația lui Churchill

LONDRA 16 (Agerpres). — TASS:

Ziarul „Daily Mirror" a publicat un articol al deputatului laburist Richard Crossman în care acesta, comentînd declarația lui Churchill făcută la Aachen că „Rusia trebuie să participe la unitatea europeană", scrie că reacția oficială la această declarație a constat într-o „derută" totală. Ziarele conservatoare din Anglia, scrie Crossman, ori n-au comentat cuvîntarea lui Churchill, ori au lăsat să se înțeleagă că Churchill nu a crezut în ceea ce a spus. „Cauza acestei derute oficiale este clară, subliniază Crossman. Propunerea lui Churchill ca Rusia să se alăture Uniunii occidentale a dezvăluit întreaga slăbiciune a politicii noastre. Eden, Eisenhower și Adenauer nici nu îndrăznesc să se gîndească la această posibilitate, deoarece nici unul dintre ei nu-și închipuie măcar ce-ar putea face dacă războiul rece va înceta.

Ei s-au obișnuit atît de mult cu cursa înarmărilor, încît încep să tremure de frică cînd li se pare că Rusia a hotărît să înceapă „cursa dezarmării". Eu, personal, salut cuvîntarea lui Churchill. Mai devreme sau mai tîrziu, guvernele Angliei și Americii vor trebui să înțeleagă faptul real al existenței unei Rusii noi. Sînt întru totul de acord că omul care a declarat pe neașteptate război rece Rusiei în anul 1946 trebuie să declare acum, după zece ani, tot pe neașteptate, încetarea războiului rece".

În vizită la țăranii francezi

In sud-vestul Franței, cam la 400 km de Paris, este situată una din cele mai însemnate regiuni agricole ale țării — Limousin. In jurul vechiului oraș Limoges, renumit în toată lumea pentru porțelanurile sale, se întinde departamentul Vienne Supérieure. De multe veacuri, ocupația principală a țăranilor de aici a fost creșterea animalelor pentru carne. Departamentul livrează cele mai bune animale pentru carne principalelor orașe ale țării: Paris, Lyon, Saint-Etienne, Marseille.

Din evul mediu pînă în zilele noastre, țăranii și orășenii de aci au păstrat tradițiile glorioase ale dragostei de libertate și democrație. La sfîrșitul veacului al XIX-lea, oamenii muncii de la sate, care plecau la Paris pentru a lucra ca sezonieri, la întoarcere aduceau în comunele lor ideile progresiste ale timpului. In anii ocupației hitleriste, departamentul Vienne Supérieure a fost una din cele mai active regiuni ale mișcării țărănești de partizani. In acest departament a fost distrus de către nemți satul Oradour-sur-Glane, care a devenit simbolul luptei pentru libertatea și independența poporului francez. In alegerile parlamentare de la 2 ianuarie 1956, toți cei 5 deputați aleși în departamentul Vienne Supérieure pentru Adunarea Națională sînt comuniști și socialiști.

*

In vagon, călătoresc cîțiva deputați ai Adunării Naționale care se întorc de la ședințele avute în departamentele lor. Se discută despre agricultura franceză. Unul din tovarășii mei de drum povestește despre schimbările care au avut loc în ultimii ani în satul francez. Intr-o serie de ramuri ale agriculturii, tehnica a devenit factorul care contribuie la înlăturarea în masă a micului proprietar și la concentrarea producției.

Deosebit de caracteristice în această privință sînt economia cerealieră și creșterea porcilor. Micul proprietar, cu utilajul său care s-a învechit, nu poate rezista marilor gospodării capitaliste mecanizate; el piere în lupta inegală, transformîndu-se în muncitor agricol sau plecînd la oraș. Economiștii francezi au calculat că în anul 1952, un chintal de grîu care s-a vîndut la prețul de 3.600 de franci, în marea gospodărie capitalistă a costat 1.300 de franci, în timp ce în micile gospodării țărănești prețul de cost al unui chintal de grîu a ajuns pînă la 8.500 de franci. Aceeași situație există și în sectorul creșterii porcilor, unde micul proprietar este deseori constrîns să vîndă cumpărătorului cu ridicata carne sub prețul de cost.

In celelalte ramuri ale creșterii animalelor, procesul de concentrare se desfășoară mai încet; marii proprietari de pămînt din regiunile creșterii animalelor pentru carne deseori preferă să-și dea pămîntul în arendă micilor fermieri și metieeri.

Din vorbă în vorbă, am ajuns pe neobservate la Limoges. Aici, președintele organizației sindicale țărănești a departamentului ne-a invitat să vizităm gospodăriile țărănești din Limousin.

Am acceptat invitația. Pe drum, însoțitorul nostru a început să ne povestească despre satele din Vienne Supérieure. In acest departament există aproape 12.000 de mici proprietari de pămînt. O parte din ei sînt urmașii țăranilor din timpul Revoluției Franceze, care au primit pămînt în urma împărțirii bunurilor bisericești și feudale. O jumătate din pămînturile din acest departament, de regulă cele mai bune, aparțin marilor proprietari de pămînturi (hobereaux), care în cele mai multe cazuri le dau în arendă. Pe aceste pămînturi lucrează 5.000 de arendași (fermieri), 3.500 de metieeri și aproape 4.000 de muncitori agricoli.

Pe drumul care duce spre liniștitul sătuleț Coou, trecem pe lîngă o casă mare, boierească, ale cărei turnuri înalte se văd de departe. Această casă aparține domnului de Sèze, unul din cei mai mari proprietari de pămînt din acest departament. După cum spun țăranii de aici, „în casa domnului de Sèze sînt mai multe geamuri decît zilele anului" Suprafața de pămînt care îi aparține este de aproape 1.000 de hectare, în timp ce suprafața medie stăpînită de țăranii din această regiune este de aproape 10 hectare.

Fermierii sînt arendașii care plătesc proprietarului de pămînt arenda la hectar stabilită prin contract. In contract, arenda este exprimată nu în bani, ci în produse. La fiecare șase luni se achită arenda în bani, în concordanță cu prețurile de pe piață, pentru produsele menționate în contract.

Metieerul este, de asemenea, un arendaș; el primește în arendă pămîntul și animalele și este obligat să dea ca rentă jumătate din tot venitul său, indiferent de ce venit a realizat. Această formă de arendă este răspîndită pe scară largă în Franța. Ambele feluri de contracte de arendă, care poartă denumirea medievală de „bail", se încheie pe timp de 8 ani, însă pot fi anulate la fiecare trei ani.

Animalele pentru carne constituie mîndria țăranilor din Limousin. Munca neobosită a multor generații a creat o rasă de vite cornute, care dau o carne fragedă și consistentă.

Timpul micului dejun ne-a găsit în cantonul Ambasac, unde primarul ne-a invitat la masă. Tatăl primarului, un țăran în vîrstă, ne-a povestit despre viața satului din ultima jumătate de veac.

— Puține lucruri s-au schimbat la noi, spunea el. Muncă, muncă, muncă din zori și pînă noaptea tîrziu. Deseori, tineretul, neavînd perspective pentru ceva mai bun, caută să plece la oraș, să părăsească această viață abrutizantă și monotonă.

Zîmbind pe sub mustățile lungi, tatăl primarului ne-a povestit despre fiul său, participant activ al mișcării de partizani din această regiune, despre acțiunile partizanilor.

Primarul rosti un toast pentru prietenia dintre popoarele sovietic și francez, pe care le unesc sîngele vărsat în războiul împotriva fascismului și lupta comună pentru pace și colaborarea între popoare.

Luîndu-ne rămas bun de la toți membrii acestei mari familii muncitoare, în care sînt reprezentate trei generații, am plecat.

Pe drum, atenția ne-a fost atrasă de o mulțime de oameni adunați în poiana mare, la marginea căreia erau aliniate tractoare de diferite tipuri. După cum se vede, noi am nimerit la un concurs al tractoriștilor. Tineri în salopete albastre executau probele stabilite de juriul concursului. Aceste probe constau în special în manevrarea pe spațiul îngust dintre obstacolele puse pe poiană. Asistența îi încuraja cu strigăte prietenești pe cei care s-au luat la întrecere. Invingătorul primește pe timp de un an titlul de cel mai bun tractorist, precum și un mic premiu.

Seara am ajuns în centrul cantonului Chalus. Pe o colină înaltă, la poalele căreia se întinde micul sat Chalus, se înalță spre cer turnul cilindric negru al unei cetăți din secolul al XII-lea, care a apărat în acele timpuri intrările dinspre vest către Limousin. După cum povestește letopisețul, aici a fost rănit mortal în anul 1199 cu o săgeată regele Richard Inimă de Leu, care asedia această cetate.

Pe străzile satului, deși începuse să se întunece, se puteau vedea mulți oameni îmbrăcați în haine de sărbătoare. Ni s-a explicat că această animație era determinată de alegerea consilierilor din cantonul Chalus pentru consiliul general al departamentului, alegere care avusese loc în cursul zilei. Votarea se terminase și alegătorii așteptau la primărie rezultatele ei.

In ultima vreme, în departamentul Vienne Supérieure, majoritatea voturilor sînt date partidelor comunist și socialist. Așa, de pildă, la alegerile parlamentare din 2 ianuarie 1956, partidul comunist a avut aici 64.000 de voturi, partidul socialist 45.000 de voturi, iar tuturor celorlalte partide la un loc le-au revenit doar 40.000 de voturi. Membrii celor două partide sînt și membri ai Sindicatului Țărănesc Unit, care apără interesele oamenilor muncii de la sate. Toate acestea conving și mai mult pe oamenii muncii din departamentul Vienne Supérieure de necesitatea unității și arată ce perspective deschide această unitate luptei țăranilor și muncitorilor din acest departament pentru drepturile lor vitale.

G. Ratiani,
corespondentul ziarului „Pravda"

(Din ziarul „Pravda" nr. 195/1956).

Tratativele sovieto-franceze

Un început promițător

Deși încă din prima zi a sosirii lor la Moscova Guy Mollet și Christian Pineau au avut întrevederi cu conducătorii sovietici, tratativele oficiale sovieto-franceze se consideră că au început miercuri. Tratativele ce se vor purta s-au deschis într-o atmosferă prielnică, creată de ultimele evenimente internaționale pozitive. Printre acestea nu pot să nu fie enumerate rezultatele vizitei lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov la Londra și ultima măsură luată de guvernul sovietic cu privire la dezarmare. Subliniind influența pe care noile măsuri pentru reducerea forțelor armate ale U.R.S.S. ar putea-o exercita asupra desfășurării tratativelor de la Moscova, agenția „France Presse" scria: „tratativele de la Moscova ar putea lua o întorsătură mai realistă și ar putea fi evitat dialogul cu privire la principiile fundamentale și planurile de largi proporții".

Din cuvîntările rostite la sosire de premierul și ministrul de Externe francez s-a desprins dorința lor ca vizita la Moscova să constituie un bun prilej pentru găsirea căilor care să ducă la soluționarea problemelor internaționale litigioase și la întărirea prieteniei franco-sovietică. Oaspeții francezi, deși au arătat că Franța trebuie să rămînă credincioasă obligațiilor pe care și le-a asumat în cadrul alianțelor la care participă, au recunoscut totuși că nu pot fi excluse posibilitățile pentru realizarea înțelegerii între state cu orînduiri sociale diferite. Conducătorii sovietici au salutat călduros dorințele exprimate de oaspeții francezi la sosirea lor la Moscova.

După prima zi de tratative, desigur, nu se pot face aprecieri concludente. Este însă mulțumitor că atmosfera în care s-au deschis tratativele sovieto-franceze este favorabilă. Agenția „France Presse" vorbea că chiar din prima zi aceste tratative „au fost foarte avansate". Este posibil — adaugă aceeași agenție — ca în urma acestora să ia naștere idei care să înlesnească căutarea soluțiilor".

După cum au fost informați gazetarii prezenți la acest eveniment internațional, se poate spune că deși tratativele sînt de abia la început, în cadrul lor s-a și făcut un larg schimb de păreri. Acest schimb de păreri a fost sincer și deschis.

Acest fapt după părerea noastră e și normal. In jurul mesei tratativelor participă doar reprezentanții a două mari puteri, care joacă un rol important în rezolvarea problemelor omenirii contemporane. De poziția și de înțelegerea acestor două puteri depinde în bună măsură desfășurarea viitoare a vieții internaționale. Iată de ce și opinia publică mondială urmărește cu interes deosebit convorbirile care au loc în prezent în capitala Uniunii Sovietice. Dar nu toate cercurile politice din lume sînt interesate în încheierea cu succes a tratativelor sovieto-franceze. Cercurile agresive de peste ocean și din Germania occidentală au manifestat și manifestă o atitudine care lasă să se vadă clar nemulțumirea lor față de vizita delegației guvernamentale franceze la Moscova.

Desigur că guvernul francez cunoaște și el această nemulțumire care s-a manifestat și cu alte prilejuri, și mai ales cînd a fost vorba de acțiunile sale oarecum independente în politica externă. Dar guvernul francez știe de asemenea că poziția cercurilor politice agresive și presiunile pe care acestea le-au exercitat asupra sa în anumite situații au fost puternic condamnate de poporul francez și de opinia publică mondială. Iată de ce întreaga omenire iubitoare de pace speră că la Moscova delegația guvernamentală franceză va ține seama în primul rînd de interesele Franței și ale păcii în Europa și în lume și va face totul împreună cu conducătorii sovietici ca să triumfe din nou spiritul tratativelor în rezolvarea problemelor internaționale litigioase.

Laburiștii englezi cer reducerea cheltuielilor militare

LONDRA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 mai, cu prilejul interpelărilor din Camera Comunelor, **numeroși laburiști au atras atenția guvernului asupra nivelului încă ridicat al cheltuielilor militare ale N.A.T.O., în ciuda schimbărilor din situația internațională. In legătură cu aceasta ei au cerut reducerea cheltuielilor militare.**

Laburistul Younger a spus că este timpul să se revizuiască cheltuielile militare ale N.A.T.O. E. Shinwell a cerut o revizuire a situației militare, iar Hughes, atrăgînd atenția asupra schimbărilor care au avut loc în situația internațională, a întrebat dacă discursul rostit de Churchill la Aachen reprezintă punctul de vedere al guvernului. Nutting nu a răspuns la această întrebare.

Scăderi la bursa din Londra

LONDRA 16 (Agerpres). — Marți dimineața bursa din Londra a înregistrat o scădere la aproape toate valorile. Agenția France Presse consideră că această scădere este legată de hotărîrea guvernului sovietic de a reduce efectivul forțelor armate și armamentele Uniunii Sovietice.

Armament greu american descărcat la Bremerhaven

BERLIN 16 (Agerpres). — La 15 mai au sosit în portul Bremerhaven din Germania occidentală primele transporturi de armament greu acordat de guvernul american pentru echiparea Bundeswehrului — noua armată vest-germană. Corespondenții de presă relatează că în timp ce tancurile și lăzile cu piese de artilerie erau în curs de descărcare, pe chei avea loc ceremonia în cadrul căreia Dowling, ministrul Statelor Unite la Bonn, preda în mod oficial acest armament generalului Heusinger, comandantul suprem al Bundeswehrului. Intr-o cuvîntare rostită cu acest prilej, Dowling a anunțat că „după cum se știe, acest transport constituie începutul unor masive transporturi din Statele Unite care vor continua în lunile viitoare pe măsură ce armata terestră, marina și aviația germană vor crește".

Opinia publică americană salută ideea contactelor personale între conducătorii statelor

NEW YORK 16 (Agerpres). — Importantul ziar american „New York Herald Tribune" declară că o vizită în S.U.A. a conducătorilor sovietici N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov „ar corespunde dorinței marii majorități a poporului american" și că în opinia publică americană predomină sentimentul că „este totdeauna mai bine ca problemele să fie analizate prin discuții personale". Această constatare a ziarului american se bazează pe datele furnizate de cunoscutul Institut „Gallup" care, în cadrul unui sondaj făcut în diferite pături ale populației S.U.A. a pus următoarea întrebare: Cei doi conducători sovietici — Bulganin și Hrușciov — au vizitat de curînd Anglia. Considerați că ar trebui sau nu ca ei să fie invitați și în Statele Unite pentru a sta de vorbă cu Eisenhower și Dulles? 51 la sută dintre cei întrebați au răspuns afirmativ, în timp ce numai 31 la sută s-au declarat contra. Restul de 18 la sută nu și-au exprimat nici o părere.

Acest curent de opinie în rîndurile poporului american dovedește că ideia necesității contactelor personale pentru rezolvarea problemelor pendinte între marile puteri cîștigă tot mai mult teren. „Americanii sînt de părere, scrie „New York Herald Tribune", că astfel de convorbiri nu pot face în nici un caz vreun rău".

În slujba păcii

Eforturile Uniunii Sovietice pentru asigurarea unei păci trainice în lume nu contenesc. In ultimele zile, marea țară a socialismului a adus o nouă și considerabilă contribuție la cauza slăbirii încordării internaționale și a îmbunătățirii relațiilor dintre state, la găsirea căilor pentru soluționarea problemei dezarmării. Guvernul sovietic, prin declarația sa din 14 mai, a făcut cunoscută omenirii hotărîrea de a efectua pînă la 1 mai 1957 o nouă și mai însemnată reducere a forțelor armate ale Uniunii Sovietice și anume cu 1.200.000 de oameni, în afară de reducerea forțelor armate ale U.R.S.S. cu 640.000 de oameni, de acum efectuată. Totodată, vor fi reduse în proporție însemnată armamentele, tehnica de luptă, cît și cheltuielile pentru nevoile militare prevăzute în bugetul U.R.S.S.

Uniunea Sovietică a pornit, în hotărîrea luată, de la faptul că demobilizarea și întoarcerea la muncă pașnică a unui așa de mare număr de cetățeni vor spori și mai mult posibilitățile de creare a valorilor materiale și culturale, spre binele și dezvoltarea societății sovietice. De asemenea, reducerea cheltuielilor militare ce vor rezulta din noua hotărîre va ridica și mai mult nivelul bunăstării poporului sovietic.

Uniunea Sovietică, efectuînd reducerea efectivelor sale militare, a armamentelor și a cheltuielilor militare, năzuiește să contribuie practic la înfăptuirea programului de dezarmare care se află în examinare la O.N.U., înfăptuire fără de care nu poate fi asigurată o pace trainică în lume. Prin această nouă inițiativă, ca, de altfel, prin toate celelalte inițiative ale politicii sale externe, Uniunea Sovietică își manifestă încă o dată dragostea sa de pace.

In zilele noastre, nu este o problemă care să frămînte mai mult masele populare de pretutindeni decît problema dezarmării. Acesta este un lucru firesc. Experiența perioadelor de dinaintea celor două războaie mondiale a arătat doar cum cursa înarmărilor seamănă și sporește vrajba între state și favorizează dezlănțuirea de noi măceluri Popoarele știu, pe de altă parte, că ele sînt acelea care poartă povara uriașă a cheltuielilor militare și care trebuie, totodată, să sufere de pe urma irosirii rodului muncii lor și a bogățiilor țării. Să ne închipuim numai cîte case de locuit, școli și spitale s-ar fi putut construi, cît belșug ar fi putut să fie în casele celor ce muncesc dacă cele 300 de miliarde de dolari cheltuite pînă acum de puterile occidentale pentru înarmare ar fi fost întrebuințate în scopuri pașnice. Dar, cu toată voința arzătoare a maselor populare de a se bucura de o viață pașnică, nici pînă acum nu a fost realizat un progres în rezolvarea problemei dezarmării.

Pe cînd Uniunea Sovietică a făcut în trecut și face din nou pași concreți spre reducerea forțelor armate, adversarii dezarmării din pactul agresiv al Atlanticului de Nord au refuzat să accepte măsuri reale în domeniul reducerii forțelor armate și al interzicerii armelor nucleare. S-a văzut limpede cum în timpul lucrărilor Subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, de îndată ce Uniunea Sovietică a acceptat propunerile făcute chiar de puterile occidentale privitor la cifra la care ar trebui să fie reduse forțele armate sau armamentul clasic, S.U.A. și aliații săi din blocul agresiv renunțau la aceste propuneri și ridicau noi obstacole. Puterile occidentale n-au fost de acord nici atunci cînd Uniunea Sovietică a propus ca marile puteri să declare solemn că nu vor folosi arma atomică și că renunță la folosirea ei. Ei au refuzat, cu toate că în acest caz nu se putea nici măcar invoca greutatea instituirii unui control. Era vorba doar de obligații morale-politice.

Toate acestea au silit pînă și presa din Occident să spună că atitudinea S.U.A. în problema dezarmării este aceea de a purta discuții nesfîrșite despre control și despre inspecții, iar pe de altă parte, de a continua cu acumularea de arme nucleare și de a spori forțele armate și cheltuielile militare. Aceste constatări au fost întru totul confirmate de comunicatul publicat zilele acestea, după încheierea Consiliului pactului Atlanticului de Nord. In acest comunicat se vorbește despre „necesitatea de a se continua cu întărirea forțelor militare". Punctul de vedere al militariștilor din S.U.A., vădit antipopular, se bucură de aprobarea deplină a cercurilor monopoliste agresive, care consideră cea mai neînsemnată reducere a cheltuielilor în scopuri militare drept o amenințare la adresa uriașelor lor profituri realizate de pe urma cursei înarmărilor.

Pentru a justifica poziția lor, care nesocotește interesele păcii și ale popoarelor, adversarii dezarmării invocă motive trase de păr, cum ar fi cel al situației existente pe plan internațional. Dar tocmai situația internațională nu motivează acum de loc politica de pe poziții de forță. In ultimul timp, situația internațională s-a înseninat, s-au lărgit considerabil legăturile dintre state, s-au reluat întrevederile și contactele dintre oamenii de stat ai marilor puteri. Slăbirea încordării internaționale ar fi cu mult mai accentuată dacă puterile occidentale ar trece de la vorbe frumoase despre pace la fapte concrete.

Masele populare din Europa. care mai au încă de suferit consecințele ultimului război, și oamenii iubitori de pace de pe întreg pămîntul au salutat călduros noua inițiativă pașnică a Uniunii Sovietice. Ele sînt vigilente față de forțele ostile păcii și acționează pentru realizarea dezarmării. Sub presiunea maselor populare, un număr tot mai mare de oameni politici din Apus se declară în dezacord cu orientarea politicii occidentale în problemele războiului și ale păcii. Ei spun că este o greșeală să se pună greutatea pe forța militară și cer să se dezvolte principiul coexistenței pașnice și să se ducă o politică de pace Noua inițiativă sovietică este o chemare și un imbold pentru masele populare din întreaga lume să continue eforturile spre a obține rezolvarea problemei dezarmării și triumful cauzei păcii.

ET. CONSTANT

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".